

Zlatnictví v Obřanech (u pošty)

Fryčajova 18, 614 00 Brno-Obřany, tel.: 545 235 834
tram. č. 4 (zastávka Obřanský most) nebo bus č. 75 (zastávka Hlaváčova).
Otevřeno: PO, ÚT, ČT, PÁ 9.30 - 12 / 13 - 17.30, STŘEDA 13 - 18.30

nabízíme vám:

mírné ceny - neobvyklé služby - krásné zboží:

zlaté a stříbrné šperky
hodinky, nástěnné hodiny
komplexní řadu služeb:

výroba šperků na zakázku
zhotovení snubních prstenů

ruční výroba zlatých řetízků a náramků

výroba šperků z ručně malovaných smaltů

(medailony, miniatury, přívěsy, madonky, křížky, náušnice)

úpravy a výměna řemínků a baterií v hodinkách

zlacení a stříbření šperků, hodinek aj.

rhodiování (pokovením rhodiem - ušlechtilým kovem skupiny platinové - získají zlaté či stříbrné šperky barvu bílého zlata a brilantní lesk)

opravy šperků do týdne i na počkání

Přijďte za nákupem, opravou nebo informací, rádi vyhovíme Vaším přáním.
úpravy u nás zakoupených šperků provedeme zdarma. Naším méně pohyblivým zákazníkům dovezeme jejich zakázku až domů.

Těšíme se na Vás

Zpracování příspěvků:

na disketě, CD nebo případně na psacím stroji.

Formát stránky A 5. Děkujeme za pochopení.

Bílovický zpravodaj vydává zastupitelstvo obce Bílovice nad Svitavou
Redakce: na OÚ Vlasta Klevetová, tel.: 545 227 072, e-mail: klev@volny.cz
bilovice-nad-svitavou@volny.cz — <http://www.bilovice-nad-svitavou.cz>
Uzávěrka pro podání příspěvků do příštího čísla je **13. srpna 2004**

Tisk a sazba Tiskárna Indra, Dolní Kounice, tel.. 546 421 285, 605 547 486

Bílovický zpravodaj

DUBEN 2004

Ročník XXIII/dvojčíslo 1 CENA 10 Kč

VDÁVÁ ZASTUPITELSTVO OBCE BÍLOVICE NAD SVITAVOU

Tereza Sekerová, 6. B

INFORMAČNÍ SERVIS OÚ

♦ Upozorňujeme občany, že se blíží termín zaplacení místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, tj. do **30. 4. 2004**. Poplatek činí **430,- Kč** na jednu fyzickou osobu, která má v obci trvalý pobyt a za fyzickou osobu, která má v obci ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci a nebo neobydlený rodinný domek.

♦ Informace matričního úseku a evidence obyvatel:

Dovolte, abychom Vás ve stručnosti informovali o práci na úseku matriky a evidence obyvatel za rok 2003.

Úsek matriky a evidence obyvatel vyřizuje doklady pro území 5 obcí, a to Bílovice nad Svitavou, Babice nad Svitavou, Kanice, Ochoz u Brna a Řícmanice.

Matriční agenda zahrnuje vyhotovování originálů matričních dokladů rodného listu a úmrtního listu a opisy a výpisy z matričních knih.

V loňském roce bylo vystaveno 240 dokladů.

Vystavení těchto dokladů se týká občanů, jejichž narození, sňatek nebo úmrtí bylo na území shora uvedených pěti obcí.

Opisy a výpisy z matriky se vydávají pouze osobám, kterých se zápis týká nebo jejich nejbližším příbuzným.

Na matrice je možno provést ověření podpisu - legalizaci nebo ověření listiny - vidimaci. Ověření mají stejnou platnost jako na notářství a jsou o něco levnější než u notáře. Ověření jednoho podpisu stojí 30,- Kč a ověření jedné strany listiny 20,- Kč. Při ověření podpisu je třeba podle zákona o ověřování předložit občanský průkaz a osobně se na matriku dostavit. Při ověřování listiny je nutno předložit originál dokladu, jehož fotokopie je potom opatřena ověřovací doložkou. Podle zákona o ověřování je možné provádět i ověření dokladů totožnosti a geometrických plánů.

V loňském roce bylo na matrice ověřeno celkem 1434 dokladů.

V pravomoci matriky je povolení změny jména a příjmení, vloni byly povoleny 3 změny příjmení. Změna se povoluje pouze v odůvodněných případech. Dále se zde provádí zápis o určení otcovství k narozenému a také dosud nena- rozenému dítěti - vyhotoveny 2 zápisy.

Matrika také vystavuje tzv. Vysvědčení o právní způsobilosti k uzavření manželství, které je zapotřebí v případě, že se v cizině bude ženit nebo vdávat občan nebo občanka České republiky.

Také pro církevní sňatek je zapotřebí zvláštního dokladu, a to Osvědčení pro církevní sňatek, a to tehdy, když budou uzavírat manželství snoubenci v kostele na území obcí Bílovice nad Svitavou, Babice nad Svitavou, Kanice, Ochoz u Brna nebo Řícmanice. V roce 2003 bylo na území těchto pěti obcí uzavřeno 13 civilních sňatků a 2 sňatky církevní.

Další manželství byla uzavřena ponejvíce na území města Brna. Vcelku je uzavíráno méně manželství než v minulých letech, mladé dvojice spolu žijí bez sňatku zpravidla do doby než se jim narodí dítě nebo dokonce do té doby, než jde jejich dítě do školy.

Dále se na matrice ověřují žádosti o výpis z rejstříku trestů ČR. Žadatel se musí dostavit osobně a vyplní předepsaný tiskopis. Prokáže se platným občanským průkazem a současně předloží svůj rodný list a žádost doplní kolkovou

známkou v hodnotě 50,- Kč. Žadatel obdrží potvrzený rejstřík již na svou adresu domů ve lhůtě cca do 10 dnů od data podání. Vloni bylo ověřeno 63 žádostí o výpis z rejstříku trestů.

Na úseku evidence obyvatel přibýlo mnoho práce, neboť zdejší obecní úřad přijímá navíc žádosti o vystavení nového občanského průkazu, žádosti o vystavení cestovního dokladu a žádosti o provedení změn v těchto dokladech. Obrátit se mohou se svými žádostmi občané obcí: Bílovice nad Svitavou, Babice nad Svitavou, Kanice, Ochoz u Brna a Řícmanice.

Vloni bylo podáno a vyřízeno 461 občanských průkazů a 187 pasů. Tato činnost zahrnuje kontrolu podaných žádostí, vyhotovení příloh, vybrání správného poplatku, zkompletování žádostí a předání na pověřený úřad a po jejich obdržení následné vydání dokladů.

Informace o náležitostech žádostí podá vedoucí evidence obyvatel paní Jakešová.

Obec Bílovice nad Svitavou také provádí vítání občánků a své nové občanky vítá v obřadní síni obecního úřadu pravidelně, jakmile se narodí potřebný počet dětí. Bohužel nový zákon o evidenci obyvatel, platný od 1. 7. 2000, neumožňuje včasnou evidenci občanů, tak, jak tomu bylo v uplynulých letech.

Prosíme proto rodiče, aby nám po vystavení rodného listu nově narozeného potomka přinesli rodný list na matriku k okopírování. Tím se nám evidence zpřesní a umožní nám včas Vás pozvat s Vaším dětátkem na tuto pěknou tradiční slavnost.

Magda Mezuláníková, matrikářka, Danuše Jakešová, evidence obyvatel

♦ V soutěži Zlatý erb o nejlepší webové stránky měst a obcí se oficiální stránky naší obce umístily v krajském kole na 3. místě v kategorii obcí. 1. místo získala obec Mutěnice, 2. místo obec

V kategorii měst bylo na 1. místě Blansko, na 2. místě Boskovice a 3. místo patří Hustopečím.

V kategorii o nejlepší elektronické služby zvítězilo město Blansko. [Stránky obce Bílovice si můžete prohlédnout na adrese www.bilovice-nad-svitavou.cz.](http://www.bilovice-nad-svitavou.cz)

O VÝSTAVĚ V OBCÍCH

Konkrétní lokalizace bytové výstavby do jednotlivých obcí představuje cenný podklad pro tvorbu bytové politiky a bytové výstavby. Bytová výstavba ve venkovských obcích svědčí o určitém oživení našeho venkovského osídlení.

Český statistický úřad vykazuje údaje o dokončených bytech od roku 1997 do úrovně obcí. Lze tak sledovat vývoj v rozmisťování bytové výstavby za léta 1997 – 2002. V průměru tohoto sledovaného období bylo ve všech formách výstavby dokončeno v České republice 136 176 bytů. Z tohoto počtu se nejvíce stavělo ve velkoměstech se sto tisíci a více obyvateli – asi 22,5 % celostátního objemu. S výrazným odstupem následují obce s dvěma až pěti tisíci obyvatel, které se podílely 14,7 % na celkovém počtu dokončených bytů. Nejméně bytů se naproti tomu postavilo ve městech s 50 až 100 tisíci

Z hlediska intenzity nové bytové výstavby se naše obec dostala na čtvrté místo. Pro názornost uvádím prvních dvacet obcí a měst s nevyššími hodnotami:

Hostivice	496 dokončených bytů	Rudná	195 dokončených bytů
Jesenice	309 bytů	Kamenice	193 dokonč. bytů
Harrachov	261 bytů	Holýšov	185 bytů

Bílovice nad Svitavou 231 bytů

Průhonice	217 bytů	Chlumec	174 bytů
Šestajovice	214 bytů	Čeladná	165 bytů
Troubky	212 bytů	Bzenec	164 bytů
Sezemice	210 bytů	Kosmonosy	162 bytů
Železná Ruda	208 bytů	Sulice	159 bytů
Špindlerův Mlýn	200 bytů	Bystřice	153 bytů
		Kostelec na Hané	146 bytů

Výčet těchto obcí s rozsáhlými stavebními aktivitami potvrzuje, že bytová výstavba směřuje do zázemí velkých měst, s dobrým spojením a návazností na tato města.

V.Klevetová (podle časopisu Stavitel)

Z KRONIKY NAŠÍ ŠKOLY V ROCE 2004

ŠKOLSTVÍ

Stalo se tradicí, že se na stránkách Bíloveckého zpravodaje můžete seznámit s aktuálními informacemi o činnosti základní školy. Věříme, že tyto zprávy zajímají nejen rodiče našich žáků, ale vytvářejí ucelený obraz o škole i pro ostatní občany Bílovic. Vedle svého hlavního poslání – plnění výchovně vzdělávacích cílů – má naše škola každoročně ve svém plánu bohatou nabídku programů, akcí a aktivit, které nabízí žákům jako doplněk i možnost dalšího vzdělávání a současně i alternativu k účelnému využívání jejich volného času. Těmito mimoškolními aktivitami chceme také přispět k prezentaci školy na veřejnosti a současně významně přispívat k obohacení kulturního a společenského života obce.

Co už se nám podařilo:

LEDEN – 20.1.2004 – se konal ve škole zápis nových žáků do 1.třídy. Celkem přišlo 41 dětí i se svými rodiči. 1.září 2004 jich nastoupí 33 – budeme mít tedy opět dvě první třídy. Celý zápis proběhl ve znamení pohody a radostí dětí z prvního velkého dne jejich života. Ve škole se jim líbilo a moc už se na ni těší. Významně se o to zasloužili i žáci naší školy, kteří děti přivítali, a coby laskavé pohádkové bytosti je provedli po škole.

26.1.2004 – se uskutečnila ve škole tradiční recitační soutěž, které se zúčastnilo celkem 53 žáků 2. – 9. třídy. Výsledky soutěže jsme prezentovali na nástěnkách průčelí školy. Vítězové tohoto školního kola postoupili do oblastní soutěže.

Průvodci budoucích prvňáčků v maskách pohádkových bytostí

Výsledky recitační soutěže

I.kategorie (2. a 3. třída)

1. Václav Hrubý	2.B	Karel Konrád	Kočko, kočko kočatá
2. Veronika Cvetlerova	2.A	Zuzana Kopecká	Báśnička o princezně
3. Veronika Hunková	2.A	Jitka Doležalová	Kluci, holky

II.kategorie (4. a 5. třída)

1. Monika Kvapilová	5.	Jiří Žáček	Kolik tet má Agáta
2. Tomáš Stano	5.	Emanuel Frynta	Život je pes
3. Marcela Nováková	5.	K.J.Erben	Zlatý kolovrat
3. Jan Vrzal	4.	J.V.Sládek	Lesní studánka

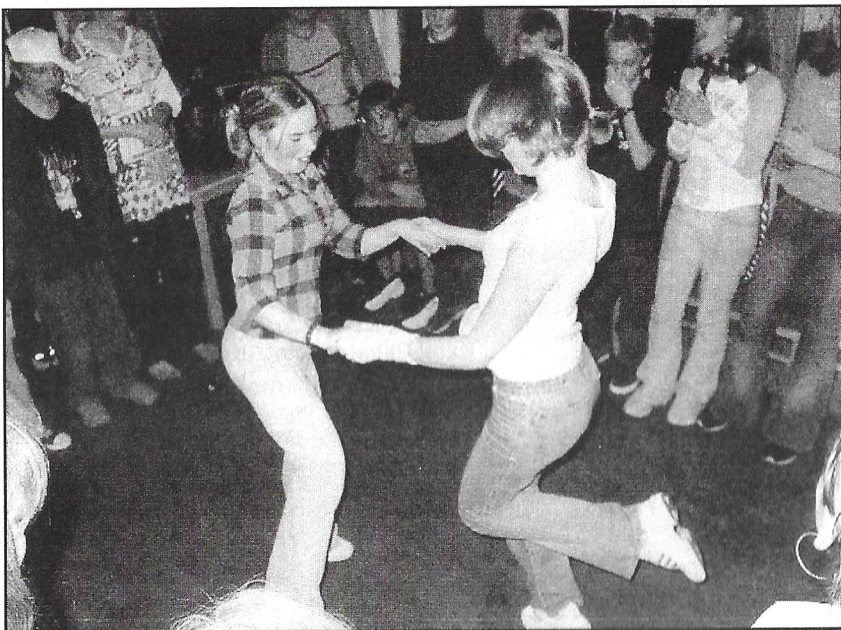
III.kategorie (6. a 7. třída)

1. Dominika Vidláková	6.B	Fráňa Šrámek	Smutek v lese
2. Ivana Moučková	7.B	Kristýna Bendová	Nehoda
2. Jan Dočkal	7.B	Karel Plíhal	Když jsi smutná
3. Adéla Kříčková	6.A	Emanuel Frynta	Velryba

Účast na recitační soutěži byla vskutku hojná

ÚNOR – 31.1. až 7.2.2004 jsme byli na horách. Již podruhé jsme navštívili překrásné prostředí Moravskoslezských Beskyd. V horské chatě Domu svatého Josefa na Gruni se nám i přes nepřízeň počasí podařilo uskutečnit program, v němž se 42 žáků naší školy mohlo plně sportovně vyžít, ale také se pobavit a současně si rozšířit svoje znalosti o horách a místopisu Beskyd.

I tanec patří k pobytu na horách.....

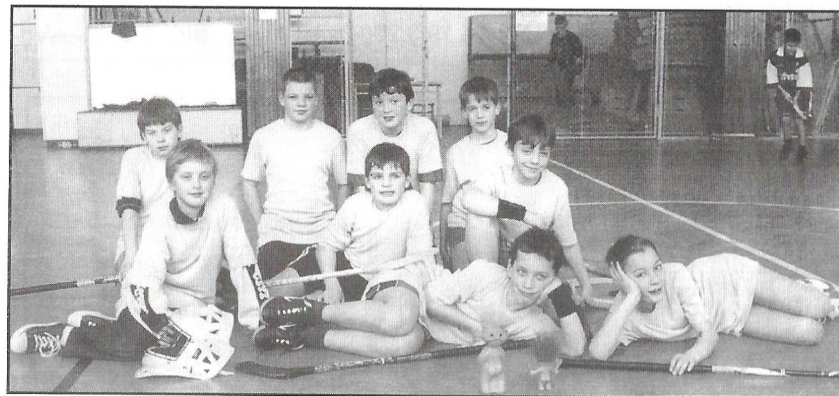
Každodenní nástup k lyžařskému výcviku

Koncem ledna žáci 2. a 3.ročníku ukončili svůj půlroční plavecký výcvik získáním „**Mokrého vysvědčení**“.

Únor je měsíc masopustu a společenských plesů. Jak bychom mohli zůstat stát opodál? Velmi zdařilou akci uspořádali žáci první a druhých tříd společně s ostatními, kteří navštěvují školní družinu. Celý den v různých maskách ve vyučování i v družině byl tím pravým maškarním rejmem, při kterém si děti užily spoustu legrace. Stranou nezůstaly ani paní učitelky.

Tradiční polonéza již **X. Společenského plesu** se neobešla bez účasti našich žáků. Však také pilně pod vedením paní učitelky B. Hamákové nacvičovali. Na samotném plesu jim to pak ve společenském velmi slušelo. Mohli jste se o tom sami přesvědčit v přímém zpravodajství bílovické televize.

24.2.2004 – dosáhli chlapci 4. a 5.třídy významného sportovního úspěchu. Zvítězili v okresním kole Orion Cupu 2004 v Mokré ve florbalu a postupují do krajského kola, které se uskuteční v dubnu v Brně. Pan učitel Pavel Kováč si nejvíce u těchto žáků cení obrovské bojovnosti a touhy po úspěchu, které jsou příslibem do dalších let při sportovní reprezentaci školy.

Tomáš Svitavský, Jakub Vozka, Michal Kollmann, Milan Jebáček, Filip Ševčík, Tomáš Pařízek, Michal Koláček, Martin vespalec a Luboš Helan...

Březen - škola poprvé nabídla rodičům našich žáků „zaměstnání“ pro jejich děti v době jarních prázdnin. Po dva dny v době od 8 - 13 hodin si mohli zájemci zasportovat v tělocvičně školy pod vedením pana učitele. O tuto aktivitu byl veliký zájem a ve škole se vystřídalo více než 90 žáků. Do školy si přišli zacvičit i naši bývalí žáci. Úspěch této akce nás vede k rozhodnutí nabízet i v budoucnu podobné aktivity v době volna mimo hlavní prázdniny.

16. 3. 2004 - jsme uspořádali soutěž **o Bílovického zpěváčka 2004**. Vystoupilo v ní ve třech kategoriích celkem 25 zpěvaček a zpěváků. Všichni byli báječní. A i jaro jako by bylo najednou blíž.

I. kategorie - 1. a 2. třída

1. místo: Eliška Podlipná
Vašík Hrubý
2. místo: Nikol Zimová
Martina Masaříková
3. místo: Tereza Novotná
Katka Hunková

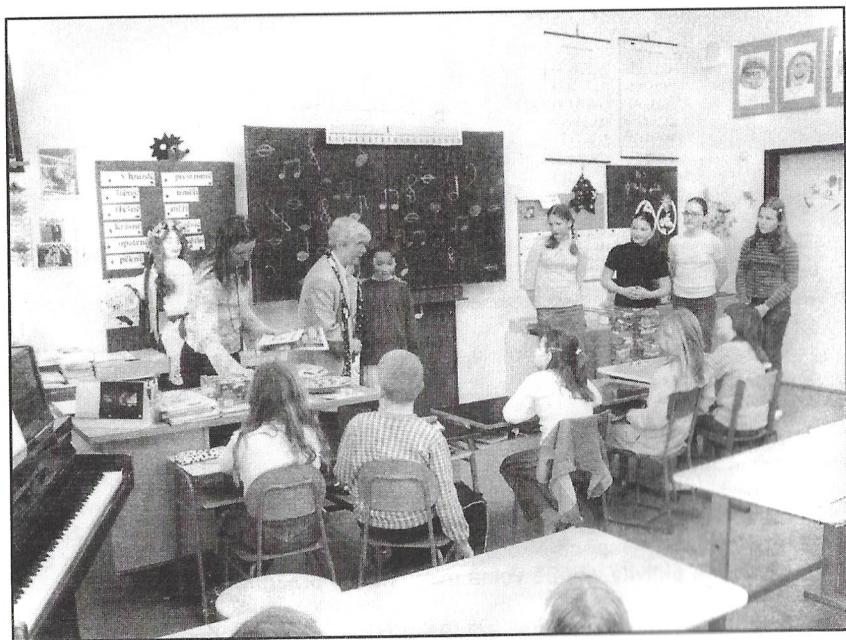
II. kategorie - 3., 4. a 5. třída

1. místo: Monika Kvapilová
2. místo: Šárka Koudelková
Marcela Nováková
3. místo: Vanessa Somogyi
Maruška Retková

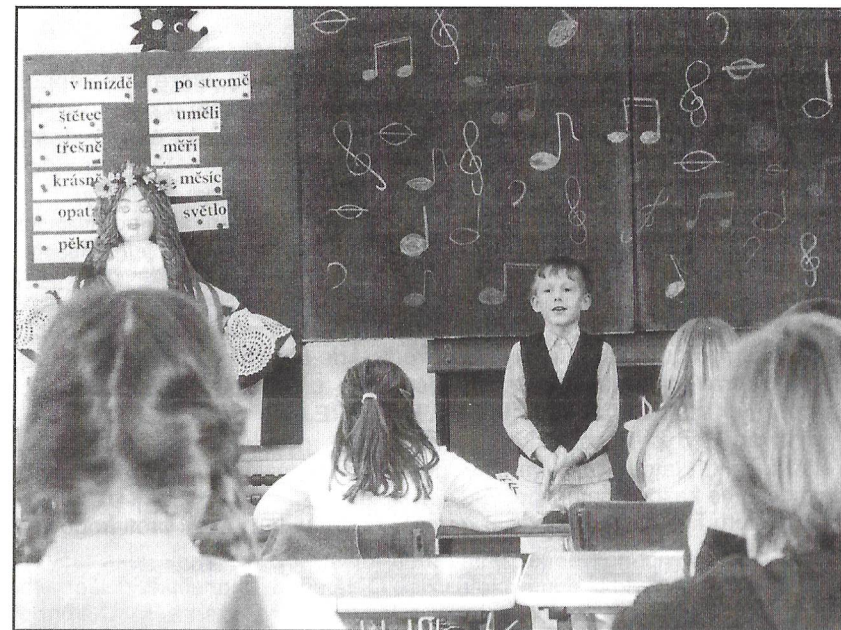
III. kategorie – 6., 7. a 8. třídy

1. místo: Martin Putna
2. místo: Adéla Kříčková
Katka Jelínková
3. místo: Barbora Havlenová
Zuzana Jelínková

V době vzniku tohoto příspěvku – 19.3.2004 žáci 4. – 9. třídy mohou předvést svoje znalosti matematiky v tradiční soutěži Klokánek a Klokán.

Ke každé soutěži patří vyhlášení vítězů...

Vašík Hrubý si všechny získal svojí africkou písničkou

Co plánujeme do konce roku 2004?

Březen

- 24.3.2004 – oblastní kolo v recitaci v Ivančicích,
25.3.2004 – si připomeneme Den učitelů,
27.3.2004 – tradiční Vítání jara U Luže.

Duben

- 1.4.2004 – Den s lesy na Výstavišti v Brně (žáci 4. – 6. tříd),
5.4.2004 – Den otevřených dveří ZŠ Bílovice nad Svitavou (seznámení se se školou a učiteli) je připravena i beseda s odborníky na problematiku výchovy dětí,
7.4.2004 – krajské kolo pěvecké soutěže Zlatý kos 2004,
16.4.2004 – Dravci naší přírody – přehlídka dravců spojená s ukázkami jejich výcviku a možného použití,
22.4.2004 – regionální kolo soutěže dětských pěveckých sborů – účast našeho DPS Bílováček,
24. – 25.4.2004 – Hudební Bílovice pořádané tradičně naší školou pro zájemce z řad učitelů z celé republiky pod názvem „Putování s písničkou“

Květen

6. – 8.5.2004 – **dopravní hřiště** (s dopravními značkami, semaforem a vším, co k vytvoření iluze opravdových dopravních situací patří), **které bude speciálně postaveno pro žáky naší školy, ale i širokou veřejnost v prostoru hřiště za sokolovnou, kde si budou moci děti ověřit prakticky své znalosti z dopravní výchovy,**

14.5.2004 – Debrujárský den plný her a soutěží pro žáky naší školy,

20.5.2004 – ŠKOLNÍ AKADEMIE uspořádaná k uzavření akcí pořádaných k 80.výročí zahájení pravidelného vyučování na měšťanské škole v Bílovicích nad Svitavou,

28.5.2004 – návštěva spřátelené školy z rakouského Hadersdorfu,

30.5.2004 – (ano, je to neděle) – **snad počátek nové tradice, společná vycházka rodičů a žáků školy do přírody, kde u jezírka v Palackého údolí bude připraven kulturní program dětského pěveckého sboru Bílováček zaměřený k vítání léta prázdnin „SLUNCE HŘEJ, AŽ UŽ JE LÉTO“,**

Plavání pro žáky naší školy (mimo rámec povinného kurzu ve druhém a třetím ročníku) tato akce bude plně dotována z výtěžku finančních prostředků získaných na každoročním společenském plese),

V závěru května se uskuteční na naší škole Týden aktivit protidrogové výchovy.

Červen

1.6.2004 – Den dětí – Tradiční celodenní hra „Za pokladem Lišky Bystroušky“, jehož hlavním organizátorem je SRPŠ při ZŠ Bílovice nad Svitavou,

4.6.2004 – III. ročník DNE RUDOLFA TĚSNOHLÍDKA – kulturní vystoupení na náměstí v Bílovicích,

16.6.2004 – zájezd žáků do Dolního Rakouska,

24.6.2004 – sportovní Olympiáda 2004 – sportovní den žáků na hřišti za sokolovnou – obnovení tradice sportovního zápolení mezi školami z Kanic a Bílovic

28.6.2004 – Běh do schodů „ O pohár ředitelky školy“ – III.ročník.

U příležitosti oslav DNE RUDOLFA TĚSNOHLÍDKA si připomeneme také další kulturní osobnost, jejíž život byl úzce spjat z Bílovicemi – S.K. Neumanna (1875 -1947). Jeho narození i úmrtí připadají na červen. Bude to příprava na významné jubileum básníka, který Bílovice proslavil zejména svoji Knihou lesů, vod a strání. 130. výročí narození S.K. Neumanna připadne na 5.6.2005.

Září

1.9.2004 – zahájení školního roku 2004 – 2005,

V září se taneční kroužek **Bystrouška** zúčastní opět **Mezinárodního folklorního festivalu**, v termínech 3. – 10.9.2004 (5. a 6.třída) a 17. – 24.9.2004 (7.A,7.B,8.A a 8.B) připravujeme pro naše žáky pobyt ve **Škole v přírodě v Nekoři** v Orlických horách.

Říjen

2.10.2004 – **POHÁDKOVÝ LES 2004,**

27. – 29.10.2004 v **zájmu užší spolupráce s rodiči** – v době podzimních prázdnin uspořádáme ve škole **TVŮRČÍ DÍLNY** – keramika, zpívání, malování, počítače, dále nabídneme žákům možnosti sportování v tělocvičně, vycházky do přírody a další aktivity.

Listopad

23.11.2004 – **tradiční slavnost spojená s odvozem Vánočního stromu pro Brno,**

Plavání pro žáky naší školy (mimo rámec povinného kurzu ve druhém a třetím ročníku) tato akce bude opět plně dotována z výtěžku finančních prostředků získaných na každoročním společenském plese).

Prosinec

V prosinci 2004 připravujeme opět tradiční vánoční akce: vánoční zvyky (ukázky ve škole), vánoční koledování, vánoční koncert v kostele, vystoupení u Vánočního stromu v Brně, vystoupení pro děti na Kociánce v Brně a další.

Výčet akcí, který se zde uvádí není samozřejmě konečný a určitě bude, podle našich zkušeností bohatší. O dalších aktivitách školy Vás budeme včas informovat. Vaše návštěvy a setkání s Vámi nám vždycky udělají velkou radost a věřte, že nás znovu a znovu budou těšit.

S přáním radostného prožití Velikonoc za sebe i za všechny zaměstnance školy

Mgr. Helena Bajerová, ředitelka školy

CO NOVÉHO V MATEŘSKÉ ŠKOLE BÍLOVICE NAD SVITAVOU V 1. POLOVINĚ ŠKOLNÍHO R. 2003 - 2004

Pedagogická koncepce školy je zaměřena na výchovu předškolního dítěte ke zdravému způsobu života a k vytváření podmínek pro tělesnou, duševní a společenskou pohodu.

Ve své koncepci se opíráme o myšlenky projektu **PODPORA ZDRAVÍ V MATEŘSKÉ ŠKOLE.**

Hlavním prostředkem vzdělání je hra a prožitkové učení.

Jsme rádi, když děti chodí do školky spokojené a těší se na kamarády. Snažíme se zpříjemnit každý den nějakým překvapením, obohatit a rozšířit dětské poznatky, zkvalitnit dovednosti a návyky, připravit děti na život ve společnosti, položit základy vztahu k přírodě.

Akce MŠ:

Za spoluúčasti rodičů jsme připravili na obou halách MŠ „Podzimní výstavku“ - děti zhotovovaly různá zvířátka, postavičky a zajímavé koláže.

Příjemným zpestřením i doplněním nálady byla kulturní představení v divadle „Radost“ s inscenací pohádky „Když jde kůzle otevřít“. Navštívili jsme také „Divadlo Bolka Polívky“ v Brně a poveselili jsme se tam nad „Michálkovými olepovánkami“.

Jako každý rok i letos nás navštívil Mikuláš a všem hodným přinesl dobroty. Adventní kalendář nás posunul dál, blížil se čas vánoční. Děti s učitelkami si v jednotlivých třídách udělaly vánoční besídky. Koledy, zapálené svíčky a prskavky nás naladily do té správné nálady. Ovšem ve školce se nadělovalo všem - doplnili jsme vybavení a nábytek ve 4. třídě (zřízené v září 2003), pro všechny děti byly připraveny nové hračky, výtvarný materiál a ostatní pomůcky. O vánočních prázdninách jsme měnili ve 2. třídách podlahové krytiny.

V měsíci lednu za námi přijel divad. soubor „Tetiny“ s představením „O zimě“. Děti učaroval také kouzelník s „Divadlem kouzel“.

Aby také paní učitelky mohly projevit svůj herecký talent a přiblížit dětem krásu a děj lidových písní, vymyslely pro děti „Zpívánky“. Je to vlastně obdoba televizních zpívánek, na kterých se každý měsíc ochotně podíleli nejen učitelky, ale i ostatní zaměstnanci.

Nechceme být jenom zdravá mateřská škola, ale především veselá!

Za MŠ Jiřina Šubrtová

KALENDÁRIUM OBCE V R. 2004

LEDEN

- 1. 1. Zavedení integrovaného dopravního systému
- 10. 1. Ples KDU ČSL
- 20. 1. Zápis žáků do první třídy
- 24. 1. Hasičský bál

Kulturní dům
ZŠ
Kulturní dům

ÚNOR

7. 2.	50. myslivecký ples	Sokolovna
14. 2.	41. sportovní karneval – Sokol, oddíl kopané	Sokolovna
20. 2.	10. společenský ples – ZO, ZŠ, MŠ, Klub důchodců	Kulturní dům
21. 2.	Halový turnaj v kopané – příprava	tělocvična ZŠ
22. 2.	Dětský karneval	Sokolovna
23. 1.	Výroční členská schůze oddílu kopané	Sokolovna

BŘEZEN

Měsíc internetu

1.-7.3.	Jarní prázdniny žáků ZŠ	
14. 3.	Halový turnaj v kopané st.žáci	tělocvična ZŠ
19. 3.	Beseda na téma: Zánik Československa
65.výročí 15.března – prof.PhDr. R.Kvaček	Kulturní dům
25. 3.	Den učitelů	Kulturní dům
27.3.	Tradiční vítání jara U Luže - ZŠ	U Luže

DUBEN

1. 4.	Veřejné zasedání zastupitelstva obce	Kulturní dům
5.4.	Den otevřených dveří	ZŠ Bílovice nad Svitavou
17.a18.4.1. a 2.	premiéra „Dalskabáty, hříšná ves
aneb Zapomenutý čert	Kulturní dům

KVĚTEN

ČR se stává členem EU

1. 5.	Májová veselice – malý český ráj	nádvoří Obec.úřadu
1. 5.	Bílovice – Kohoutovice B tenis.turnaj
krajská soutěž – dospělí	tenis.kurty
1. 5.	Pohárový turnaj přípravy	hřiště Dolice
6.-8.5.	Dopravní hřiště pro žáky i veřejnost	hřiště sokolovny
8. 5.	Svátek matek - KDU ČSL, Klub důchodců	Kulturní dům
15. 5.	ECCE TERRA	Kollárova ul.- Polanka
16. 5.	Bílovice – SK Slatina tenis.turnaj
krajská soutěž – dorost	tenis.kurty
20.5.	Školní akademie žáků ZŠ	Kulturní dům
22. 5.	Bílovice – TK Líšeň – tenis.turnaj
krajská soutěž – dospělí	tenis.kurty
28. 5.	Vzpomínková akce ke 120.výročí narození
Dr. Edvarda Beneše	
28. 5.	Miniturnaj pro žáky ZŠ v rámci MDD	hřiště v Dolicích

ČERVEN

4. 6.	Den Rudolfa Těsnohlídka - ZŠ	náměstí
6. 6.	Bílovice – TK Vyškov – tenis.turnaj
krajská soutěž – dorost	tenis.kurty
12. 6.	Bílovice – Sokol Bystrc – tenis.turnaj
krajská soutěž – dospělí	tenis.kurty
19. 6.	Pohárový turnaj st. žáku	hřiště Dolice
26. 6.	Princezna na hrášku – premiéra pohádky	Kulturní dům
26. 6.	čtyřhry v tenise – rekreační hráči	tenis.kurty

26. 6.	Pohárový turnaj „Memoriál J.Picmause“	hřiště v Dolicích
29. 6.	Princezna na hrášku – pro ZŠ a MŠ
Veřejné zasedání zastupitelstva obce	Kulturní dům
Kulturní dům

ČERVENEC

3. 7.	Mladé hody – KDU – ČSL	před Kultur. domem
5. 7.	Hranice k výročí upálení M.J.Husa – ČSNS	Hradisko

SRPEN

21.-23.8.	BINAS CUP – muži	tenis.kurty

ZÁŘÍ

1. 1.	Slavnostní zahájení školního roku	
5. 9.	Bílovice – Sl.TK Břeclav – tenis.turnaj
krajská soutěž – dorost	tenis.kurty
18. 9.	Václavské hody – Sokol	nádvoří Sokolovny
18. 9.	Princezna na hrášku - pohádka	Kulturní dům
18.-20.9.	BINAS CUP – dorostenci	tenis.kurty
25. 9.	Dalskabáty, hříšná ves aneb	Kulturní dům
25. 9.	čtyřhry v tenise – rekreační hráči
Veřejné zasedání zastupitelstva obce	tenis.kurty
Kulturní dům

ŘÍJEN

2. 10.	Pohádkový les – ZŠ	
16. 10.	Vinobraní - taneční zábava	Sokolovna

LISTOPAD

23.11.	Slavnost u příležitosti odvozu vánočního stromu pro Brno	

PROSINEC

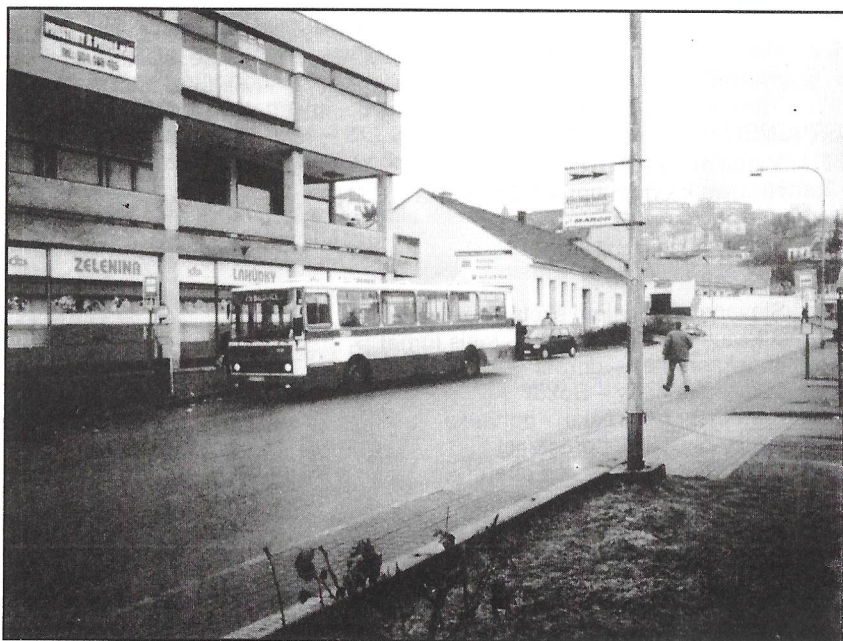
	Veřejné zasedání zastupitelstva obce	Kulturní dům
25. 12.	Živý Betlém	u kostela
31. 12.	Silvestrovský běh do schodů	schody zKomenského
Zpracovala: V. Klevetová

ZPRÁVA O ČINNOSTI OBCENÍ POLICIE ÚNOR 2003 - ÚNOR 2000

BEZPEČNOST

Na úseku přestupků v dopravě bylo řešeno celkem 260 případů

- jednalo se o porušování pravidel proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, např. nerespektování dopravního značení na ul. Žižkova (zákaz zastavení, stání v zastávce), Komenského (zákaz zastavení, stání na vyhrazeném parkovacím místě), Sv. Čecha (zákaz vjezdu), S. K. Neumanna (zákaz vjezdu) Na Dolicích (zákaz vjezdu), Trávníky (zákaz vjezdu) atd. Dále parkování ve vjezdu, na přechodu pro chodce, nedání přednosti na přechodu pro chodce. Parkování na chodnících a veřejné zeleni.
- ze strany obecní policie bylo provedeno několik dopravních akcí se zaměřením na dodržování pravidel silničního provozu
- obecní policie přispívá k obnově dopravního značení v obci
- provádí dohled na přechodech s ohledem na žáky ZŠ
- dohled nad sjízdností komunikací
- z katastru obce bylo odstraněno sedm vraků os. motorových vozidel
- ve dvou případech byl zjištěn řidič, který před jízdou požil alkohol. nápoje a byl předán k dalšímu opatření.

Neukáznění řidiči parkují v zastávce autobusu.

Na úseku přestupků proti veř. pořádku bylo řešeno celkem 62 případů

- opakované rušení nočního klidu
- výtržnost před restaurací Obecní hospoda při pořádání kulturní akce
- narušení veřejného pořádku před restaurací Sokolovna
- buzení veřejného pohoršení v opilosti
- znečišťování veřejného prostranství
- nepovolený stánkový prodej
- neoprávněné zábory veřejného prostranství
- neuposlechnutí výzvy veř. činitele při výkonu pravomoci
- porušení obecně závazných předpisů - vyhláška o pohybu psů
- napadení občana nezajištěným psem

Na úseku přestupků proti občanskému soužití bylo řešeno 32 případů

- schválnosti mezi sousedy
- drobné rvačky
- verbální napadení

Na úseku přestupků proti majetku bylo řešeno celkem 33 případů

- odcizení předního skla u osobního mot. vozidla
- krádež mobilního telefonu
- zadržení pachatele krádeže tisku z benzínového čerpadla
- podvodné útraty v restauracích
- poškození laku os. mot. vozidla
- poškození plotu
- poškození dopravního značení
- krádeže v rekreačních objektech

- krádeže v zahradách
- drobné podvody

- krádež ozdobných krytů kol
- poškozování soukromého majetku

Noční kontroly zaparkovaných vozidel patří k běžným činnostem strážníků.

Na úseku přestupků na ochranu před alkoholismem a toxikomaniemi bylo řešeno celkem 11 případů

- nalévání alkohol. nápojů osobám mladším 18ti let
- nepovolený prodej tabákových výrobků osobám mladších 18ti let
- při provedené preventivní akci ve spolupráci s PČR v restauracích v obci, bylo v šesti případech zjištěno porušení ustanovení zákona o nalévání alkohol. nápojů osobám mladším 18ti let
- v dalším případě podala plnoletá osoba alkohol nezletilé, k níž musela být přivolána sanitka RZP

Na úseku trestné činnosti bylo přijato oznámení a provedeno opatření v osmi případech

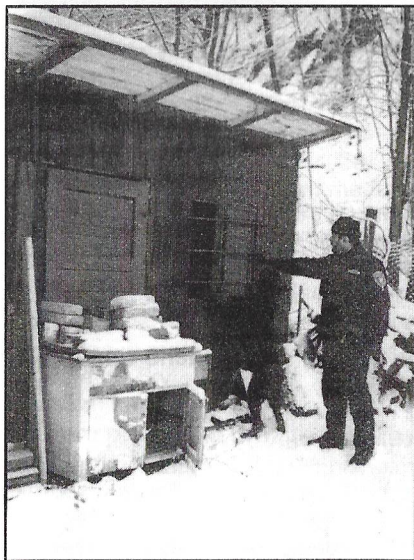
- nález odcizených dokladů
- odcizení laviček v prostoru parkoviště na ul. Žižkova
- vloupání do os. mot. vozidla
- výtržnictví
- ublížení na zdraví
- zadržení pachatele trestné činnosti (maření úředního rozhodnutí)
- zadržení pachatele trestné činnosti (výtržnictví)
- spolupátrání po uprchlém vězni
- dále bylo předáno 32 poznatků k možnému páčání trestné činnosti v obci pro potřeby PČR a služby krimin. policie

Ostatní

- zjištěn požár rekreační chaty
- požár motocyklu
- náhlé úmrtí
- nález SPZ os. mot. vozidla
- asistence při dopravních nehodách
- doručování pro státní orgány a PČR
- asistence pracovníkům soudu při provádění exekuce
- asistence při požárním cvičení
- nález os. dokladů
- spoluprátní po osobách a věcech

Prevence

- kontroly osob se zaměřením na závadové a hledané osoby
- lustrace motorových vozidel se zaměřením na zcizená vozidla
- dohled v chatových oblastech s ohledem na častá vloupání
- zvýšený dohled na parkoviště v nočních hodinách
- napojení dalšího objektu tel. hlásičem na služebnu OP
- dohled při pořádání kulturních a spol. akcí v obci
- přednášky na místní ZŠ
- ZŠ věnován věcný dar
- preventivně bezpečnostní akce ve spolupráci s PČR Šlapanice

Do této chaty násilně vnikl „neznámý host“, který zde přespával.

Spolupráce

- PČR Brno Šlapanice
- PČR Brno služba krim. policie
- Městská policie Brno
- Městská policie Adamov
- Městský soud Brno-venkov
- Městský úřad Šlapanice

Blokové pokuty uděleny v celkové výši 13 200,- Kč

- BP 11800,-
- BPN 1400,-

Postoupeno

- celkem 15 případů bylo postoupeno na MÚ Brno Šlapanice s návrhem na zahájení správního řízení
- ve dvou případech byla věc postoupena na MÚ Brno Šlapanice s návrhem na provedení výkonu rozhodnutí.

Kuchařík Petr, vedoucí strážník

MÍSTO RUDOLFA TĚSNOHLÍDKA V HISTORII BÍLOVIC

HISTORIE

(14. 12. 2003 v sokolovně při křtu CD Písňe bílovických Nezvedenců

Vážení spoluobčané a hosté, mládeži, ne všichni víte, že R. Těsnohlídek byl nejen novinářem, básníkem a spisovatelem, ale také písničkářem.

Léta mezi roky 1907 - (kdy jej S. K. Neumann poprvé přivedl do Bílovic), 1914 - (kdy zvolil Bílovice za své trvalé bydliště), 1922 - (kdy se odstěhoval do Brna, ale nepřestal je navštěvovat, hlavně při prázdninových pobytech) - znamenala nejen v jeho životě, ale i ve všech oblastech jeho tvorby období plné zvratů, ale i úspěchů a zadostiučinění v jeho práci.

Bílovice nebyly tehdy typickou vesnicí, ale ani typickou periferií - spíše letoviskem pro četné brněnské podnikatele, úředníky i intelektuály. Pro R. Těsnohlídku byly víc než bydlištěm, staly se jeho domovem - společností bílovických spoluobčanů, bratřím v sokolské jednotě a okolním lesům dával přednost před vysedáváním s brněnskými redakčními kolegy - kteří mu přezdívali Móric. Bílovice byly jeho královstvím, kde odposlouchával a osvojoval si místní dialekt stejně jako u brněnského soudu. To se obrazilo nejen v mistrných soudnickách, kterým dal umělecký tvar, ale i v jeho románech, které zde napsal. Ty vycházely na pokračování v časopisech. Dokonce i název prvního z nich - „Poťóchlencovi příběhové“, navozuje výrazně místní kolorit. V druhém románu - „Poseidón“ tak výstižně charakterizoval postavy, že se místní občané přeli o to, kdo k nim byl předlohou. V „Kobilenkově rozvodu“ se k bílovickým postavčkám řadí jedna, která má tolik autobiografických prvků, že se autor ani nesnaží zakrývat, že s její pomocí se vyrovnává s rozpadem svého druhého manželství s Annou Kutilovou. Knižně vyšlo toto dílo pod názvem „Kolonie Kutejsík“. Snad právě proto, aby se jeho přátelé a známí nemohli pít o to, kdo byl předlohou pro jednotlivé postavy, situoval děj ve své autorské linceci na brněnské předměstí.

Také rozmarná povídka „Čimčírínek a chlapi“ je pevně spjata s místním prostředím, v němž zachycuje život bílovických kluků a jejich vztah k přírodě, lidem i dědině.

Světověznámá Liška Bystrouška vznikla nejen více méně vncenou inspirací humorných perokreseb Stanislava Lolka, které si v redakci Lidových novin nejprve předávali kolegové ze stolu na stůl, aby nakonec šéfredaktor Heinrich přesvědčil R. Těsnohlídku ke stvoření vtipných veršů, aby se to mohlo otisknout v nedělních novinách. Veršůky nevznikly, ale zato vyprávění tak vtipná, že pomohla zvýšit náklad LN. Když totiž R. Těsnohlídek rozložil obrázky na stůl před štamgasty v bílovické hospodě, uslyšel tolik komentářů, že je ani nestačil zaznamenávat ve své mysli. „Dív se - to je jak náš hajné ...“, „A starýmu Haraštovi se taky jedná stalo něco podobného ...“ Když zasedl na dřevěné pavlácce před svým bytem, mohl jen svým nečitelným rukopisem psát a psát.

Bez nadsázky lze říci, že bez bílovických lesů by nevznikla Liška Bystrouška a bez ní by se R. Těsnohlídek nestal věhlasným spisovatelem, jehož dílo se natrvalo usídlilo v české literatuře. Po vzniku Janáčkovy opery se naše lesy se svými obyvateli ze zvířecího i lidského světa dostaly do povědomí celosvětové kultury.

Také myslivna, která dnes nese jméno po slavné lišce, nebyla jen dějovým prostředím pro dílo, ale významnou součástí inspirace, protože kdykoli šel R.T.

kolem, pohlédl do jejích oken, zda se tam neobjeví lidská „Bystrouška“ - Mica, dcera pana lesního. Ona spolu s liškou byla příčinou odvratu od pesimismu k radostnému optimistickému pohledu v jeho díle i na vztahy lidí a lidiček ve světě kolem něj.

R. Těsnohlídek měl ale pro Bílovice význam i přímý svou obětavou prací vzdělatele v sokolské jednotě. Za jeho účasti a vedení vytahali lidé první balvanu ze Svitavy a již v r. 1915 položili základ k prvnímu pomníku padlým v 1. světové válce a tím dal podnět k budování podobných památníků po celé Evropě.

Zábavně-vzdělávací kroužek sokolské mládeže hrál v Bílovicích první loutkové divadlo, pořádal přednášky, pohádkové večery a vycházky do okolí. Rakouské vojsko, ubytované v obci, vytísnilo tuto činnost z tělocvičny i náhradních spolkových místností a jeho velitel dal podnět k vyšetřování „pro chování, urážející dobrý mrav“. Snad právě toto udání vedlo k tomu, že zpěváci Těsnohlídkových písní - neodvedená mládež - si začali říkat Bílovičtí Nezvedenci. Svými písněmi se stali známými i v širokém okolí.

Tyto písně pak i dlouho po letech zněly v různých pásmech z autorova díla, která byla v Bílovicích inscenována. S dojetím je zpívali zestárlí nezvedenci i dospělí „čimčírinci“ při odhalování všech pamětních desek a zejména při oslavách 100. výročí narození R. Těsnohlídky.

Současný počín Dr. Pavla Kováče - vydání CD disku s písněmi Bílovických Nezvedenců - umožňuje, aby ani dnešní mládež nezapomněla na Těsnohlídky a aby dovedla ocenit jeho přání: „Nezvedenci moji, až se rozjaří, pamatujte mládí jako já stáří“.

Bořivoj Nejezchleb

K LETOŠNÍMU JUBILEU VÁNOČNÍHO STROMU REPUBLIKY

V bílovickém zpravodaji bylo v prosinci r. 1999 vzpomenu 75. výročí vzniku tradice vánočních stromů s odhalením pomníčku prvnímu stromu republiky. Připomeňme si však události, které celé akci předcházely.

Vánoční stromy z bílovických lesů byly slavnostně odváženy v r. 1924 - první Vánoční strom republiky pro Brno.

V roce 1926 a 1928. Při loučení se stromem 7. 12. 1926 mluvil přímo Rudolf Těsnohlídek. V dalších letech byly stromy do Brna přiváženy z jiných polejí, ale jubilejní 10. strom byl opět z Bílovic. Byl vybrán strom z Kozího žlebu a při této příležitosti (1933) byl žleb slavnostně přejmenován na Těsnohlídkovo údolí. Při odvozu byl strom ozdoben 10 m dlouhým nápisem.

Také 15. jubilejní strom byl 25. 11. 1938 byl odvezen z našich lesů. Při jeho odvozu doprovázeli potah vozkové v chodských krojích. Při této příležitosti byl připraven velkolepý program s trojhlasým provedením písně „Uprostřed našich lesů“:

Těsnohlídkovy vánoční stromy v Bílovicích

V r. 1945 byl na návsi vztýčen z iniciativy Zdeňka Srby velký smrk. Po několika následujících letech se vybíralo na sociální pomoc do pokladničky, která byla umístěna pod rostlým stříbrným smrkem před budovou obecního úřadu na Komenského ulici. Tento zvyk zanikl s ukončením sbírek na sociální pomoc.

V roce 1968 byl opět vztýčen velký Těsnohlídkův vánoční strom na návsi, pod kterým se vybralo 10 000,- Kčs.

Vlastní symbol pochází z dánské Kodaně, kde zaujal Rudolfa Těsnohlídky a inspiroval k jeho uplatnění v našich podmínkách. Postupně se rozšířil i do ostatních států též mimo Evropu s posláním podpory chudých a opuštěných dětí. Prvním vánočním stromem Československé republiky byla jedle vysoká přes 20 m, skácena v bílovickém polesí Hády 6. 12. 1924 a jako tradice pokračovala v příštích letech s výjimkou válečných let a totalitního režimu.

Myšlenka na zřízení památníku vznikla v roce 1994, t. j. v roce 70. výročí prvního stromu z iniciativy komise životního prostředí obce Bílovice nad Svítavou, přijatá obecním zastupitelstvem. Před Vánocemi v témže roce se sešlo na památném místě několik občanů, m.j. též Miloš Procházka, Radek Polák (jedni z iniciátorů tradice vánočního stromu) spolu se zaměstnanci polesí, kde byl starostou V. Klevetou položen základní kámen, který jsme s jeho účastí odvezli z lomu ve Vranově.

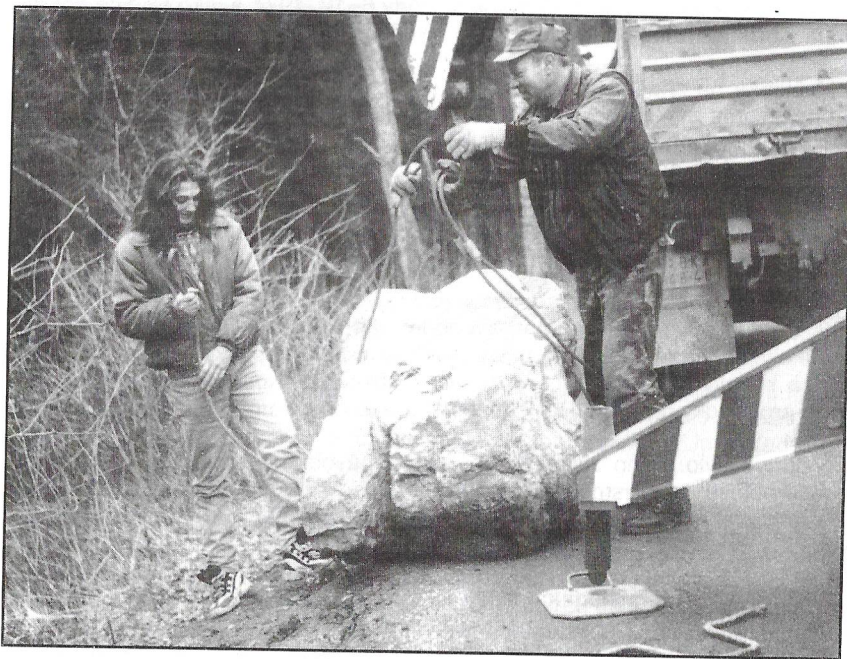
K realizaci pomníčku však došlo později u příležitosti 75. výročí v roce 1999. Odklad původního termínu byl podmíněn většími a naléhavějšími obecními úkoly, zejména bytovou výstavbou (Polanka, Vodárenská) budování vodovodní a kanalizační sítě či dokončení plynofikace. Jakmile byly uvolněny potřebné prostředky, započalo se s reálným uskutečňováním projektu.

Nejdříve bylo nutno získat větší kvádr z původního endemitního kamene krasové oblasti, který jsme objevili na trase vodovodu pro obec Březinu po výkopových pracích. Vybraný balvan jsme si v létě označili křížem z bukových větvíček a dokumentovali fotograficky.

Nežli došlo k přemístění kamene, dostali jsme zprávu od sousedního lesníka, že objekt našeho zájmu byl odvezen jeho majitelem ke stavebním účelům. Nezbylo nic jiného nežli vybrat podobný kvádr, což provedli dva správcové polesí, t.j. bývalý a současný.

Nyní nastupuje do vlastního děje Ing. Vít Kratina ve funkci místostarosta a obstarává bagr k naložení a auto k odvozu. Druhým jeho úkolem bylo zabezpečit zhotovení pamětní kamenné desky s nápisem, což se mu podařilo u družstva kameníků v Blansku i přes napjaté termíny koncem roku. Blížilo se vánoční období a tím i odvoz kamene na Ressleru silnici, zvanou červená cesta.

Proběhl zdárně, chyběl však prostředek na přemístění kvádrů na místo určení u potoka, příjezdné pouze koňským potahem. Přesun a usazení tělesa pomníku provedl vlastním traktorem s použitím lana Mir. Havlín bez požadované odměny.

Opět musel místostarosta zajet do Blanska pro kamennou desku a přivést zkušeného kameníka, aby jí připevnil na podstavec. Tímto skončily terénní práce a zbyla pouze koordinace termínu s instalací desky z inertního materiálu po zřízení původní bronzové na nedalekém pomníku v místě nálezů odloženého dítěte Lidušky. Datum obou vzpomínkových tematických akcí bylo stanoveno na stejný den 20. 12. 1999 a proběhlo již bezproblémově a důstojně za značné účasti obyvatelstva.

Při předání loňského vánočního stromu zástupcům veřejnosti města Brna byl vznesen dotaz, kolik již stromů bylo z Bílovic Brnu poskytnuto, což nebylo možno spolehlivě a přesně zodpovědět. Proto bylo dohodnuto, že kronikář B. Nejezchleb vyhledá v místních pramenech požadovaná data, která budou poté srovnána s údaji v archivu Magistrátu města Brna. Ani zde však nejsou data soustředěna a bude nutno je rovněž za uplynulých 80 let pracně vybírat, dle doporučení archivářů v denním tisku.

Mohou-li svými znalostmi občané zmíněnou problematiku podpořit, případně rozšířit, budeme vděční za každou pomoc, aby též letošní tradice vyzněla důstojně.

Petr Krakovič, Milota Macharáček, Bořivoj Nejezchleb

ODBOJ, KULTURNÍ ŽIVOT, SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST V BÍLOVICÍCH A ŠMALÁKOVA VILA

Bílovičtí občané, nedělní turisté i náhodní chodci, procházející po červené značce obtížnou horskou stezkou na říčmanické arboretum a babický les, putují kolem areálu bývalé „Šmalákovy vily“ na Táborském návrší, jak ji nazývá bílovický vlastivědec Miloš Procházka ve své práci Výletní Bílovice. Málokdo z kolemjdoucích, putujících touto cestou, si může pamatovat anebo uvědomit, že tento dnes zanedbaný areál s částečně zříceným zdívem, a s vodárnou naproti domu Andělovských, byl svědkem II. odboje, bohatého kulturního života v 50. a 60. letech 20. století, a též pěstování slovanské vzájemnosti v Bílovicích. Není divu. Pamětníci postupně vymřeli. Současné generace jsou pohlceny jinými zájmy.

Vilu na Táborském návrší č. p. 444 postavil ve 30. letech 20. století můj strýc, bílovický rodák Antonín Šmalák. Byl to jeden ze zakladatelů první moravské firmy zabývající se distribucí kancelářské techniky a počítačích strojů. Firma Mazánek a Šmalák v Brně proslula nejenom prodejem psacích strojů značek Royal, Remington a Underwood - firma měla kontakt s New Yorkem - ale od roku 1928 též distribucí prvních kancelářských počítačích strojů švýcarské firmy MADAS, které firma Mazánek a Šmalák též v licenci montovala. Firma vystavovala na I. výstavě v roce 1928. Sídlo firmy bylo na České ulici, odkud se na přelomu let 1929/30 přestěhovala na Solniční ulici, kde působila až do svého zániku po roce 1945. Počítací stroje - mechanické a později elektrické kalkulačky - se používaly ještě řadu let v brněnských a moravských národních podnikách, stejně jako psací stroje Remington. Pro historiky techniky stojí za pozornost zaznamenat, že psací stroje Remington posledního typu, které firma produkovala, byly předlohou pro známý model Zeta, z něhož se potom vyvinuly známé Consuly. Firma Mazánek a Šmalák se tak svým způsobem podílela na

rozvoji kancelářské techniky v osvobozeném státě. Ve firmě též pracovali někteří odborníci z Bílovic.

Stavba Šmalákovy vily proběhla spolu se zřízením areálu zahrady a vodárny v letech 1927 až 1933. Stavbu celou financovala ze svého věna má teta Isabella Šmaláková (rozená Jarošová Nickelli ze Zboňku u Letovic). Stavba úhrnem stála tehdejších, státním zlatem podložených 220.000 korun. (Zlatý standard ČSR skončil r. 1932). Roku 1929 byla postavena vodárna a zahradní domek proti Andělovským (dnes majetek Mgr. Jarošové), a v letech 1931 až 1933 zbudoval Antonín Šmalák vilu ve funkcionalistickém slohu. Podle pamětníků plány vily konsultoval a přepracovával známý brněnský ing. architekt Kuriál. Stavitelem byl pan Řehořek. Originální plány vily zabavila čs. armáda v roce 1958 v souvislosti s prohlášením vily za vojenskou pozorovatelnu. (Na terase vily armáda nařídila vyznačit asfaltem i směrovou šipku „Sever“ pro rychlou orientaci pozorovatele. Šipka byla na terase celá 50. až 70. léta a vzala za své při rekonstrukci terasy v 80. letech). Zachovalo se jen torzo dokumentace bez zapsaného autorství ing. arch. Kuriála. Šmaláková vila svým pojednáním patří do *okruhu moderní architektury Bílovic* 20.-30. let 20. století, jako je například *bílovická sokolovna* - dílo arch. Vladimíra Beneše, *unikátní vila Korabečnických*, jedna z nejhodnotnějších funkcionalistických staveb v obci vůbec, a konečně *nájemní dům č. 500*, vynikající funkcionalistická stavba ing. arch. Čermáka, proslulého architekta celostátního významu. Ve výčtu nesmíme zapomenout ani na velmi hodnotnou stavbu obilního sila Matějčkových, které je rovněž typickým dílem funkcionalismu přelomu 30.-40. let 20. století. Památková péče nikdy nevěnovala těmto významným stavbám ni špetku své vzácné pozornosti, stejně jako jiným památkám architektonického dědictví Bílovic.

Na takovém Pardubicku nebo v jiných oblastech republiky by takový nezáměr nebyl vůbec možný. Je to - žel - možné jen u nás, na jižní Moravě. Ostatně ten, kdo četl mou „Černou knihu památek“, vydanou v Brně roku 1998, jistě se tomuto stavu nepodiví.

Od 40. let 20. století probíhal ve Šmalákově vile společenský život reprezentovaný mnoha jmény představitelů moravské kultury a inteligence. Nesmíme ovšem zapomenout i na významnou válečnou epizodu spojenou se jménem vynikajícího příslušníka československého domácího odboje generála Luži. *Generál Luža* jako příslušník odbojových skupin ÚVOD měl rozsáhlé kontakty nejenom v Čechách, ale také na Moravě.

Úkryt gen. Luži ve vodárně
na Táborském návrší

Byl například napojen na odbojovou skupinu „Jindra“ působící na Letovicku a Boskovicku, jejímiž členy byli příslušníci mého příbuzenstva MVDr. Vojtěch Červinka, Miloš Červinka a mí strýcové z otcovy strany Ludvík Jaroš (Nickelli) a Eduard Jaroš (Nickelli), zatímco strýcové z matčiny strany Sokol A. Štěrbáček a L. Kunc a můj dědeček legionář Jan Holík, působili v Doubravici a na Lysicku. Jak známo, strýc Vojtěch Červinka a strýc Alois Štěrbáček odvléčení společníkem Hugona salma Tugemannem, zahynuli v Osvětimi, strýc Leopold Kunc ve skupině udané adjunktem lysického nacisty Dubsyho, byl gilotinován na Pankráci 1945(!), a dědeček legionář Holík zahynul na výslechy gestapa po odvléčení zete Štěrbáčka. Strýc Ludvík Jaroš byl zatčen a dostal trest smrti, změněný na doživotí v Breslau. Můj otec při totálním nasazení (Glöckner-Rheinmetall-Borsig) při máčení výškoměrů v kyselině si zničil úplně kůži na rukou a trpěl tím léta. Takovou daň nacistům zaplatila naše rodina, dnes tak hanobená přísluhovači sudeťáků a nacistů na Blanensku. Strýc dostal odškodné 14 dní před smrtí. Naše rodina jako odškodné dostala nadávky ve svobodném tisku a výhružné telefony, a anonymy posílané i z Rájce („Svině benešisto, zabijem, zapálíme, uneseme dceru“ - oznámení na šlapanické policii bylo registrováno a odloženo).

Podle pamětníka pana Františka Kartouse a jiných, generál Luža při přechodu Vysočiny na Letovicko a později na Brněnsko, se setkal s odbojáři v Soběšicích, a měl kontakt s bílovickými Sokoly. Při hledání úkrytu si vzpomněli Sokolové na Šmalákovu vodárnu. Šmalákoví souhlasili, generál Luža přišel do Bílovic a vodárnu si prohlédl. Jednu noc v ní také přespal. Poté pokračoval na východní Moravu, na Hradiště. V té oblasti pak žel, byl prozrazen a chycen gestapem. Podle názoru zesnulého pana Kartouse i naší rodiny by na vodárně Mgr. Jarošové měla být umístěna pamětní deska II. odboje. Je to zapomenutá etapa odboje a měla by se také připomínat. Ve vodárně byly rovněž ukryty zbraně - bodné, malorážky a revolvery. Byly zakopány v zasutém bazénku před vodárnou. Otec mi líčil, jak při akci hledání zbraní za heydrichiády příslušníci SCHUPO (ochranné policie - Schutzpolizei) a wehrmachtu pochodovali kolem Zlámalova domu (dnes Kadlecův dům) a dále kolem Šmalákovy vily a Texlova domu nahoru k vodárně. Celé tehdejší osazenstvo vily - vdova Šmaláková (strýc zemřel r. 1941), Jarošovi i Felixovi - se staženým hrdlem, jak mi říkal otec, očekávalo, kdy oddíl wehrmachtu s leitnantem zamíří do prostoru vodárny. Za jakékoli zbraně byla tehdy poprava. Naštěstí u domu Texlových zvědný oddíl údajně hlásil, že v daném prostoru, „nichts neues“. Leitnant pak prý mávl rukou a dal pokyn k návratu. Můj otec Ing. Miloslav Jaroš (Nickelli) pak urychleně zbraně vykopal a střelné zbraně převezl potají do Zboňka ke strýci Ludvíku Jarošovi. Šavle a bodáky pak ukryl ve sklepě. Dnes má zbylé bodáky má sestra Zdenka Kmuničková, rozená Jarošová (Nickelli), současná majitelka Šmalákovy vily. Dnešní generace již nemá ponětí, co znamenalo v tehdejších fašistickém běsnění ukrývat zbraň, poslouchat zahraniční rozhlas, nebo dokonce pomáhat odboji.

I když sám vím o těchto událostech zprostředkovaně, následky války v Bílovicích si dobře pamatuji. Na naší zahradě byly ještě v roce 1956 zbytky německého okopu kulometu, stovky ostrých nábojů a prostřelené helmy dvou zabitých příslušníků wehrmachtu, kteří byli 10. 5. 1945 na zahradě zakopáni a později odvezeni na pohřebiště do Brna. Na rádiu tety Šmalákové, byla visačka „-Pamatuj, že poslouchání zahraničního rozhlasu se trestá kázní, ano, i smrtí!“, z vybombardované parketárny u mlýna jsme jako kluci nakládali cihly na nákla-

dáky ještě v letech 1957-8. V budově byl zazděn otvor po minometném zásahu a přiborník měl zadní stěnu roztržštěnou atd. Přirozeně mne s mým sklonem k dějepisu, jako budoucího historika, vzpomínky našich z té doby zajímaly. Jsem v rodině jediný, kdo tuto paměť zaznamenává.

V 50. letech 20. století ve Šmalákově vile se objevilo mnoho osobností, z nichž některé nemohl zahrnout do svého kulturního místopisu vlastivědec pan Miloš Procházka. Bylo to dáno stykem naší rodiny s mnoha příslušníky brněnské a moravské inteligence, kteří se kontaktovali s Bílovicemi prostřednictvím zdejších celebrit. Z nich musím na předním místě uvést známé operní divy Hanu Kramperovou a Kamilu Kramperovou-Poláčkovou, která se s naší rodinou stýkala již od protektorátu. Do Šmalákovy vily tak postupně přicházeli představitelé brněnského kulturního a vědeckého života. Byli to především profesor muzikolog Jan Racek a hudební skladatel pan Gustav Křivinka. V hale vily bylo krátké polokřídlo, na jehož těžkou machaniku si vždy skladatel Křivinka stěžoval. Ve vile se objevili bratři Šindlerové, stejně jako známá operní pěvkyně, předčasně zesnulá Hana Janků. K okruhu přátel arch. Vladimíra Beneše, jehož sestra měla vilu v Řícmanicích, patřil například význačný brněnský arch. Bedřich Rozehnal a arch. Lubor Lacina, který se později stal též mým vzácným osobním přítelem, a jehož odkaz jsem pak hájil v městě Blansku proti pokusům bourat zde jeho dílo. Šmalákovu vilu navštěvoval také význačný evropský arch. Čermák, tvůrce známé vyhlídkové věže brněnského výstaviště, se svým typickým slamáčkem a viržinkem, neboť všechny celebrity měly ve vile dovoleno kouřit. To dopadlo jednou takřka nehodou, kdy bohémský arch. Beneš přespál ve vile a opomněl zhasnout cigaretu. Kbelík vody vylitý na peřinu, pana architekta nejen vystřízlivěl, ale také ochránil před popálením.

Rovněž národní umělec Vincenc Makovský několikrát vilu navštívil. Neopomenul vždy kritizovat páně Řehořkovo provedení funkcionalistické vily svým bohémským způsobem. Z význačných občanů působících v Bílovicích vilu navštěvoval léta též vynikající učitel Jan Hrabálek. Brněnští herci přijížděli do Bílovic za Kamilou Kramperovou a za bílovickými divadelníky, a při té příležitosti se objevovali též u Jarošů ve vile. Byla to například známá herečka Helena Trýbová, Dobromil Riegl a jiní. Heleně Trýbové má matka dokonce nějaký čas opatrovala dítě.

Z okruhu otcových přátel pak vilu navštěvovali inženýři, jako byl ing. Löw, nebo Král, kteří pracovali na dopravních a železničních projektech přestaveb tratí v 50. letech. Z našich příbuzných pak byl pravidelným návštěvníkem vily po celá léta proslulý brněnský odborník profesor MVDr. Antonín Píša s rodinou. Ve vile léta pracovala na výšivkách později věhlasná konzervátorka textilu, dcera beněnského legionáře Magda Vorlová. Vyšívát se naučila u mé matky Zdenky Jarošové (Holíkové). I s mou tetou Isabellou Šmalákovou, a s paní Miladou Felixovou a s přítelkyní paní Jarmilou Šafránkovou všechny pracovaly v Moravské ústředně v Brně. Paní Magda Vorlová dosáhla v textilu takové kvalifikace, že jí Ministerstvo kultury pověřilo nejenom renovací textilií přemyslovských a habsburských panovníků, ale vyslalo dokonce na Kubu, aby tam restaurovala historické prapory z doby americko-španělské války. Magda Vorlová navštěvovala Šmalákovu vilu 30 roků. Z jejího podnětu jsem též pracoval jako archeolog při výzkumu pražských pohřebišť zkoumaných Muzeem hlavního města Prahy, kde tato restaurátorka později působila.

Pěstování slovanské vzájemnosti je zcela neznámou kapitolou Šmalákovy vily. Vilu navštěvovali jak Jihoslované, tak i Slováci a Poláci. Jihoslovanská ka-

pitola je spojena s mými příbuznými z otcovy strany. Byli to především MUDr. Alexandar Gladovič se svou manželkou Evou, rozenou Červinkovou, z Letovic. Má sestřenic Eva Červinková se provdala za MUDr. Gladoviče, který po válce v rámci spolupráce Jugoslávie a ČSR studoval v Praze medicínu. Poté působil jako věhlasný internista v nemocnici ve Svitavách. Byl přítelem dnes známého obhájce jihoslovanské věci doc. MUDr. Rajko Dolečka, který je též autorem mnoha vynikajících knih o Jugoslávii a její historii. Gladovičovi u nás trávili v letech 1954 až 1958 dovolené a prázdniny. S MUDr. Gladovičem Bílovice navštívil i tehdejší zástupce svazové skupštiny Jugoslávie, což byla tehdy - i když nepříliš vítaná - celebrita. V té době byla situace pro Jihoslovany u nás politicky nepříznivá. MUDr. Gladovič se s celou rodinou vystěhoval do Cetinje v Černé Hoře. Bylo to smutné loučení na zadrátovaném břevclavském nádraží s rodinou, která nám byla tak blízká, mě hlavně chyběli bratrančí Michael a Dušan. Myslel jsem, že je zas brzy uvidím. „Chyba lávky“ - až v roce 1966 jsem se dostal do Černé Hory, a poté do Jugoslávie - až tesně po válce v roce 1999, k čemuž přispěl pan starosta Vilém Kleveta. Na MUDr. Gladoviče dodnes vzpomínají staří pacienti i v Svitavách i v blízkém okolí. Stále si dopisujeme a vyměňujeme o poznatky o společenské situaci v obou zemích. Rovněž má samizdatová kniha „Bělehradské lekce“, z nichž některé úryvky uveřejnil Bílovický zpravodaj, měla v Srbsku soudě dle reakcí rodiny a dalších příbuzných, v kruzích tamní inteligence slušný ohlas. V letech 1992-1998 do Bílovic jezdil syn Alexandra Gladoviče, Ing. Dušan Gladovič, občas se svou dcerou Lidijí, několikrát i se svou manželkou Jelenou. Dušan Gladovič, vystudoval polytechniku v Bělehradě a proslavil se u firmy Hewlett-Packard jako počítačový specialista. Byl veselý lidové povahy a v Bílovicích si rozuměl též s panem Andělovským, často si vyprávěli o Makedonii, kterou Duško výborně znal... V republice zařizoval množství počítačových sítí u pojišťoven a magistrátů, např. Hornické, Bratrské a jiných podniků. Bohužel vyčerpávající práce a rovněž politická situace, ohavná „bosenská válka“ a počátek Kosova, přispěla k jeho předčasnému úmrtí. V Bělehradě jsem s panem starostou navštívili mimo jiné i místo jeho posledního odpočinku... Když vypukla válka a my se chystali a panem starostou do Jugoslávie, projevíli nám solidaritu někteří bílovičtí občané. Nejvíce pomohla rodina Kellerova, které jsme dodnes vděční za podporu, kterou věnovali tehdy postiženým jihoslovanským rodinám.

Slováci navštěvovali Šmalákovu vilu v letech 1969 až 1972. Byla to jednak dcera významného slovenského archeologa a politického činitele prof. dr. Jána Dekana, a též známý slovenský etnograf Dr. Stanislav Horváth, který působil jako náměstek ředitele Národního skanzenu v Martině.

Poláci se ve Šmalákově vile objevili rovněž dvakrát, v letech 1971 a 1978. Byli to Mgr. Strzyżewski a Mgr. Janusz Ostojka-Zagórski. S nimi jsem pracoval jako stážista Poznaňské univerzity na mnoha vykopávkách v Polsku, především na opevněném hradisku lužické kultury v Inowroclavi u Poznaně, v Koszalinu na římských vykopávkách a jinde. Tehdy se naši polští přátelé nejvíce obdivovali krásám bílovických lesů a nedalekému arboretu.

Přešel čas a mnohé bylo překryto novými překotnými událostmi. Po dobách „rozvinutého internacionalismu“ nastal dnes čas „zavinutého evropanismu“. Dnešní šovinistické útoky domácích i některých zahraničních sudetistů a neofašistů na československou vzájemnost, na slovanské vztahy vůbec, které si nezadají se Švejkovou Királyhidou, jsou tak stereotypní, že nestojí za to je blíže vymezovat. Je dobré pěstovat sousedské vztahy, je nutné potírat xenofobie

a šovinismus. V této souvislosti je chvályhodnou zásluhou obce Bílovic nad Svitavou, že soustavně pěstuje například chorvatsko-českou vzájemnost s družebním Daruvarem, slovenskou vzájemnost v závodu Ecce terra, a vztahy s dalšími národy obecně. Tuto iniciativu by měli ocenit a především podporovat funkcionáři našeho kraje. Historie pobytu mnoha kulturních osobností ve Šmalákové vile i v tomto společenském kontextu patří neoddělitelně k dějinám obce. Navštěvovali ji příslušníci inteligence i dělničtí předáci ze stavby tunelů v Babicích - kde můj otec naposledy pracoval jako důchodce -, hudebníci, herci i strojevodoucí, továrníci a inženýři, i prostí zemědělci nebo mlynáři, učitelé i operní pěvkyně, Sokolové, Orli i komunisté. Svá poslední léta ve Šmalákové vile trávily paní Františka a Štěpánka Jelínkové z Kunštátu, rodinné přítelkyně, příbuzné krasobruslařů Jelínkových z Kanady. Několik let trávila ve vile též má teta Jarmila Štěrbáčková, vdova po náčelníku Sokola Doubravice Štěrbáčkoví, oběti Salmova služebníka a Osvětlemi. Zde se také seznámila s paní Jiřinkou Melicharovou, která o tom napsala krásnou vzpomínkovou stať do Bílovického zpravodaje. Díky mému otci, který byl smýšlením národní socialista, a vždy hájil odkaz sociální rovnosti dle dnes tolik neofašisty nenáviděného Dr. Edvarda Beneše, presidenta Budovatele, bývala Šmaláková vila otevřena každému bez rozdílu původu a přesvědčení. Uvedl jsem tuto vzpomínkovou mozaiku proto, aby tato kapitola kulturních vztahů a vzájemností nezapadla v zapomenutí v dějinách významné kulturní jihomoravské obce, jakou Bílovice nad Svitavou bezesporu jsou. Dnes, kdy návštěvník kráčí „cestou necestou“ kolem neutěšeného areálu a vidí osamělé obyvatele Táborského návrší odklízet tu a tam trosky spadlého zdiva, si ani neuvědomí, že i tento dnešní společností zapomenutý kout Bílovic má svoji nepominutelnou historii...

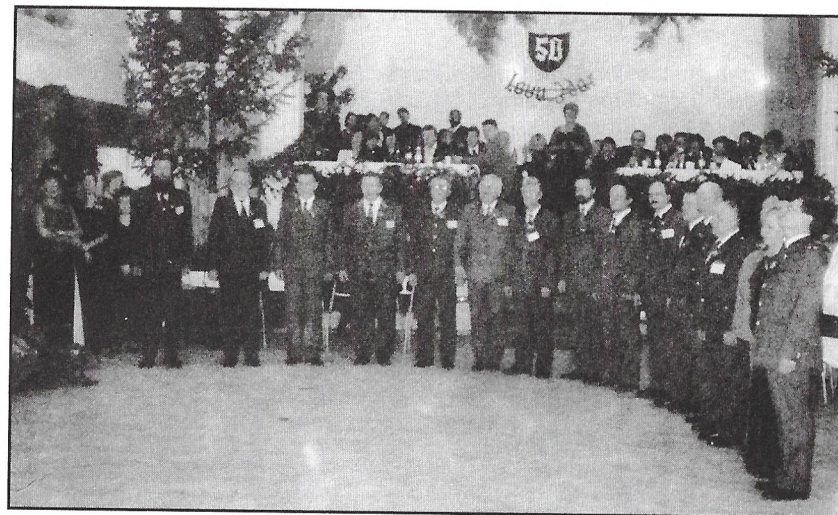
PhDr. Jiří Jaroš (Nickelli)

OHLÉDNUTÍ ZA PADESÁTI MYSLIVECKÝMI PLESY

Již 50 let každou první sobotu v únoru pořádá Myslivecké sdružení Bílovice nad Svitavou myslivecký ples. Není v obci jiná organizace, která se tímto počtem plesů může pochlubit.

Historie mysliveckých plesů v Bílovicích začíná dne 21. 1. 1955. Na výroční členské schůzi tehdejší Lidové myslivecké společnosti, bylo rozhodnuto, že bude uspořádán dne 5. 2. 1955 I. myslivecký ples. Od prvního plesu se myslivci snaží vytvořit takovou atmosféru, aby se návštěvníci cítili jako v lese. Při zahajování plesu se stal tradicí slavnostní nástup členů masliveckého sdružení v uniformách, doprovázen mysliveckými fanfárami. Díky krásné zelené výzdobě a bohaté zvířinové tombole se stal náš ples jedním z nejnavštěvovanějších v obci. Veškeré prostředky získané z plesů jsou od počátku používány na ochranu a péči o zvěř, na opravy krmných zařízení, na krmito pro zimní přikrmování zvěře a v poslední době i na nákup bažantích slepic, které vypouštíme do volné přírody. Samozřejmě, že tyto prostředky nepokryjí veškeré výdaje, a tak naši členové musí přispět i z vlastní kapsy.

7. února se tedy konal jubilejní 50. Myslivecký ples. Byl to pro nás velký svátek a tak jsme se snažili vytvořit prostředí tomu odpovídající. Zde musím mimo jiných ocenit práci p. Voslaře a p. Holého, kteří na přípravě výzdoby pracovali již od vánoc. Také tombola, kde byli 3 divočáci, 2 srnčata, zajáci, bažantí kohouti a slepice a mnoho dalších hodnotných cen tomu odpovídala. Mrzí nás snad jen slabší účast na tomto plese.

I když 50. ples se konal nedávno, mohu Vás již dnes pozvat na příští 51. Myslivecký ples, který uspořádáme 5. února 2005. *Karel Bednařík, jednatel MS*

PÁR ŘÁDEK O VÝSTAVĚ FOTOGRAFIÍ

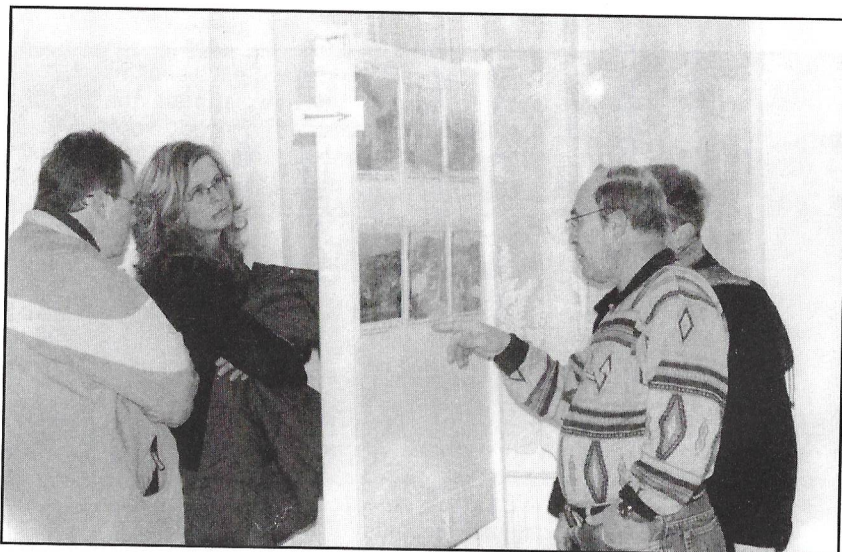
Výstava fotografií s názvem „Bílovice nad Svitavou - minulost ve fotografiích“ byla pod hlavičkou „Obecního zastupitelstva, Kulturní komise, Klubu důchodců“ uskutečněna v malém sále Kulturního domu (Obecní hospody?) ve dnech 27.-30. prosince 2003.

Výstava mohla být pro veřejnost připravena za pomoci jednak paní Marie Hlouškové, která, ač sál byl po rekonstrukci a dva dny před výstavou ještě panem Jaroslavem Svobodou „přemalován“, postarala se o generální úklid a zařezání, takže jsem mohl nastoupit ke své „práci“, k instalování fotografií v čistém prostředí.

Za její mimořádnou ochotu jí patří moje poděkování. Rovněž zásluhou Obecního zastupitelstva-kulturní komise, bylo postaráno o včasné dodání panelů v požadovaném počtu a rovněž o finanční zajištění akce, které je dnes nezbytné.

Je na místě poděkovat i paní Boženě Kotolové a Aleně Bednaříkové, které, jako zástupkyně Klubu důchodců, jedné organizace zúčastněné na výstavě foto, vyšly vstříc mojí žádosti o zástup v době, kdy jsem nemohl být přítomen, pro případné objednání si fotografií někým z návštěvníků. Nezapomínám poděkovat i za občerstvení, kterým jsem byl obdarován, inu, bylo po vánocích.

Výstavu zahájil starosta, pan Vilém Kleveta, spolu s místostarostou panem Arnoštem Huňarem, což bylo spojeno s menším pohoštěním pro první přítomné. S povděkem byla vzata změna velikosti fotografií oproti minulé výstavě v roce 2000 a sice velkým formátem foto a velkým písmem popisek. Dle ohlasu návštěvníků, nejen „starých“ Bílovčáků, - ale - a to jsem byl mile překvapen, i „těch“ občanů, kterým se staly Bílovice novým domovem, výstava se líbila.

„Vidíš, tady to znám“

Nejmladší návštěvníci odpočívají v kočárcích

V počtu 200 vystavených fotografií se podívali do minulosti. Někteří návštěvníci vzali i své ratolesti, které výstavu „prošli“ tentokrát ještě v kočárku

Tyto návštěvníky do počtu přítomných nezapočítávám, ostatních přišlo 290. Všem děkuji za návštěvu.

Boleslav Zlámal

TRAGEDIE NACISMU A NACIRESTITUCE

Útoky na „Benešovy dekrety“ vrcholí. Důkazem jsou restituční spory, kde dekrety hrají korunní roli. Obhájci „nacistituentů“ se předhánějí v obranách a zabíhají i do tvrzení o „tragediích“ nebohatých kolaborantů, kterým se prý bere „posvátné dědictví otců“. Žádná „svatá rodina restituentů s kolektivním dědictvím otců“ neexistuje. „**Dědictví otců“ patří pouze těm podle dekretů.** Vlasteneckým rodům jako je rod Mensdorf-Pouilly, Belcredi, loyální rod Kálnoky atd. Ty neměly s nacismem společného nic, naopak často vykonaly odboj či vzpouru proti nacismu. Naopak příkladně rody Bucquoy, Thun-Hohenstein, des Fours Walderode, Salm-Reifferscheidt či argentinský Kinsky, nároky dekretů (33/1945 Sb. a Pařížské dohody) nesplňují. Prokazují to i soudy v případech Thuna, Walderode (Bucquoy byl smeten mj. za obecně známé důkazy, např. foto, kde si třese rukou s Henleinem, a za NSDAP, hned v I. instanci), naposledy Nejvyšší správní soud v případě knížete Salma mj. za nacistický Kriegerkameradschaft Rájec, ve kterém byl se spolčníky nacisty Augustinem, Weselkou a Tugemannem. Už od republiky Augustin ředitel Salmovy šamotky, Weselka Salmův správce, Tugemann Salmův vrchní účetní. Augustin vojenský veležrádce hledaný polním prokurátorem, Weselka arizátor židovského majetku, Tugemann válečný zločinec. Nejvíce Salmy „obhájí“ registrovaný agent StB č. 15395 „Havránek“, muž, který by měl za dne lézt kanály, ne v novinách hanobit jména obětí nacismu a působit v zastupitelstvu města B.

Pravé tragedie rodin za nacismu byly ty, kde byly ztraceny životy, ne ty se „soukmenovci“. Z naší rodiny odvěkl kriegerkamerad knížete Salma Tugemann z Rájce strýce Štěrbačka do Osvětimi, další strýc MVDr. Červinka též zahynul v Osvětimi, dědeček legionář Holík zahynul výslechem gestapa, další strýc Kunc gilotonován r. 1945(!), další Jaroš (Nickelli) vězněn v Breslau. „Morálka majetku“ je hodna opovržení. Expert ústavního práva pan profesor Pavlíček z Karlovy university: „Tyto osoby nemají nárok nejen dle dekretů, ale též dle Pařížské reparační dohody, které je ČSR signatářem. Soudy, které vydaly některé majetky, de facto jednaly v rozporu se zákonem“. Dnes se však šetří znova. Žvásty obhájců nacistů a kolaborantů v médiích a v regionálním tisku - Blanensko se překonává - nás z rodin obětí nacistů urážejí. Fakta hovoří - zdá se, že pro kolaborantské politiky, novináře a TV „publicisty“ úporně propagující fenomény smetiště dějin „habsburkismus, sudetismus, nacišlechtu“, ne dostatečně výrazně.

Pozůstalý po obětech nacismu PhDr. Jiří Jaroš (Nickelli)

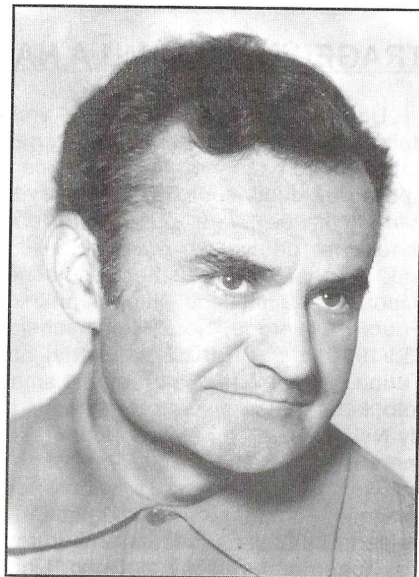
ZAPOMENUTÍ RODÁCI

nedávno jsem obdržela velmi pěknou knížku. Jejím autorem je vyjimečný člověk, bílovický rodák P. Jan Rybář. Jeho jméno asi bílovické populaci mnoho neříká. Snad jenom těm starším - jeho vrstevníkům.

Uvědomila jsem si, že Bílovičtí jsou velmi dobře informováni o historii své obce zásluhou vynikajících přednášek pana Bořivoje Nejezchleba, že ctí a váží si svých předků a významných osobností, které třeba v Bílovicích i jen krátce pobýly, ale ví velmi málo nebo vůbec nic o svých žijících rodácích, kteří se nějakým způsobem proslavili, kteří jsou ve svém oboru uznávanými odborníky nebo jsou pro své jiné kvality za hranicemi naší obce velmi váženi. Skoro to vy-

padá, že takové součastníky ani nemáme, ale oni jistě jsou, jen my o nich nevíme. Napadlo mě, že by se tento nedostatek mohl napravit prostřednictvím našeho zpravodaje.

Jistě nejsem jediná, která se ráda seznámí alespoň touto cestou se současnými zajímavými bílovickými osobnostmi. Snad potom nezažijeme podobnou příhodu, která se stala bílovické studentce při práci v zahraničí. Byla dotázána, zdali ví, jakého významného bývalého občana Bílovice mají. Vyjmenovala jich spousty, ale odpověď zněla: „Ne, je to Pater Jan Rybář“. Budu troufalá a pokusím se vás s ním ve zkratce seznámit. Narodil se v roce 1931 a žil se svými rodiči v Tyršově ulici, v domku, kde nyní žijí jeho příbuzní Martínkovi.

Páter Jan Rybář

Po válce studoval v církevním gymnáziu na Velehradě. Rozhodl se pro kněžské povolání, jenže doba pro to nebyla vhodná. Po krátké době nastala anabáze 22 let ne zrovna lehkého života. Tři roky byl vězněn, dva a půl roku prožil u PTP (dnes z televize všem dobře známé vojenské pomocné technické prapory). Knězem se stal tajně ve valdické věznici v roce 1962. Na svobodě pracoval jako dělník např. v bílovickém Drukově, ve Sběrných surovinách, ve stavebnictví. Kněžská studia dokončil v době „Pražského jara“ v Innsbrodu a potom nastoupil do duchovní správy v Krkonoších. Od roku 1990 je děkanem v Rychnově nad Kněžnou.

P. Jan Rybář je člověk nesmírně vzdělaný, v profesních i laických kruzích uznávaný a vážený. Je oblíbeným, vyhledávaným a vítaným přednášejícím na akademických setkáních. Přednáší neotřelým způsobem a jeho přednášky mají mladický náboj. Tento vysoce inteligentní, nenápadný a skromný člověk odmítl kariéru a rozhodl se využít svých schopností ve službě lidem. V jeho přítomnosti se snad každý cítí dobře a každého nakazí svým nezdolným optimismem.

Zmíněná knížka je darem Městského úřadu v Rychnově a obsahuje výběr z úvodníků P. Rybáře v Rychnovském zpravodaji, do kterého pravidelně přispívá. Není jeho jedinou publikací. Úvodníky se váží na významná výročí, události či velké svátky. Brzy budou Velikonoce, nabízím vám tedy jako ukázkou úvodník inspirovaný těmito svátky a možná vás nebude nudit ani povídání s májovou tematikou.

Jitka Cívková

K VELIKÉ NOCI

Při promoci na jedné významné univerzitě se při slavnostním aktu vloudil do auly člověk, který (soudě podle nedbalého a nepříliš čistého oblečení) sem nepatřil. Vypadal spíše jako bezdomovec než jako slavnostní host. Sedl si úplně vpradu na bobek a provokativně přihlížel. V aule nastal šum a neklid - neměli by toho člověka vyvést? Sem přece zjevně napatří! Ale stalo se něco zvláštního. Jeden z úctyhodných akademiků se ve slavnostním rouchu zvedl a stejným způsobem se posadil na podlahu vedle nezvaného hosta. Šum utichl a promoce pokračovala dál.

Člověk se chce spíše zařadit mezi ty úspěšné, vlivné, zdravé, vzdělané. O bídě života nechce slyšet. Když se mu to nedaří, stane se rebellem, provokátorem nebo zoufalcem. Najde si útěchu: Jehova, Alláh, Ježíš, Krišna, Šiva, Kálí - božstva, ke kterým vzhlíží. Je to rovnocenný výběr?

Jenom jeden z nich udělal tu nečekanou a podivuhodnou věc: snížil se k nám, rozpolceným lidem a tak jako onen akademik „nic nedbal na svou vznešenost, zapřel sám sebe, vzal na sebe přirozenost nízko postaveného - vzal na sebe naše utrpení, obtížil se našimi bolestmi a dal se přičíst k hříšníkům“. A vedl ty své z beznaděje smrti do veliké noci, ale se svítáním do věčnosti.

(1. citát z Bible: Fil 2,5 - 8,2. citát Iz 53).

LÁSKA, MÁJ A PADĚLKY

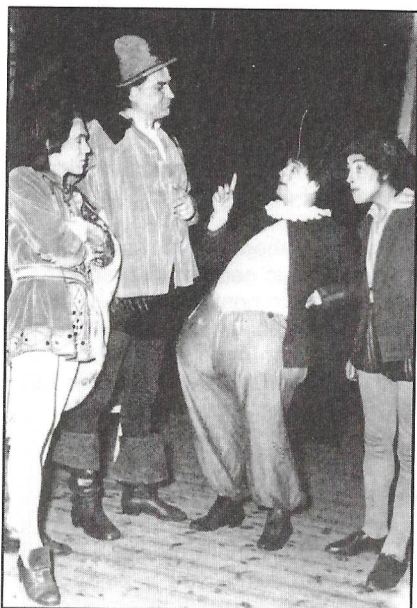
Proč zavadět chladnouorového Valentina, když stejně nikdo neví proč? Díky Karlu Hynku Máchovi chápeme měsíc máj jako lásky čas. Čas květů, čas nového života v přírodě. Kdo ví, proč právě v tomto krásném měsíci nechtějí mladí lidé uzavírat sňatky. V době všeobecného ateismu jsou v zajetí této hloupé pověry.

Ještě mnohem horší je však víra v padělký a napodobeniny. Kdosi řekl, že právě to, čeho je na světě málo, co je vzácné, má nejvíce napodobenin a padělků. A to je právě případ lásky. Vezmu to z nejhoršího konce. „Kněžky lásky“ jsou ve skutečnosti „kněžkami“ opaku lásky: sobectví svého i svých klientů. Láska není zboží, nedá se prodávat ani koupit. Je to schopnost člověka, která se rozvíjí u lidí s vysokou mravní úrovní. S vášněmi se rodíme, ale lásce se musíme učit. Dobré lekce dostávali mnozí z nás například od svých rodičů a prarodičů z jejich trvalých a láskyplných vztahů. Cenná je i láska mezi jednotlivými členy rodiny, mezi dobrými přáteli. Za lásku k národu položila život i celá řada vlastenců.

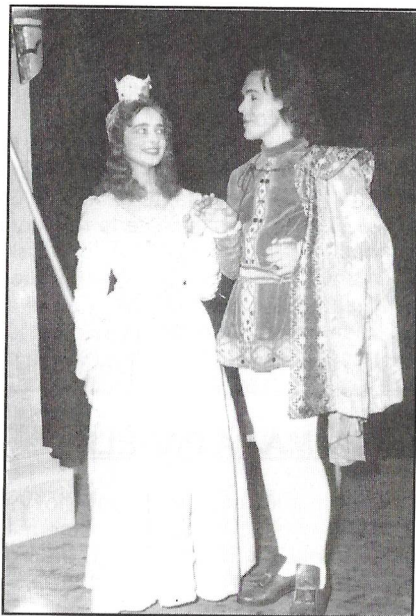
Asi se mnou budete souhlasit, že pravá láska je vzácná: dělat druhému radost, plnit jeho vůli, dávat mu ve všem přednost, nést s ním starosti i bolesti života. „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo dává život za své přátele“. To je věta ze staré učebnice lásky, kterou naši předkové znali téměř nazpaměť. Dále se v ní mohli dočíst, že „láska je shovívavá, dobrosrdečná, láska nezávidí, láska se nevychloubá, nenadýmá, nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen na sebe, nerozčiluje se, zapomíná, když jí někdo ublíží, má zármutek, když se dělá něco špatného, ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy. Všechno omlouvá, všemu věří, nikdy nad nikým nezoufá, všechno vydrží, nikdy nepřestává“. Řekněte sami: není takováto láska vzácná a málokdy k nalezení? Napodobenina je totiž lehce k dostání, ale je bezcenná. Přeji vám krásný máj.

HISTORIE OCHOTNICKÉHO DIVADLA A KULTURNÍ ČINNOSTI V BÍLOVICÍCH NAD SVITAVOU

Uvedením pohádky na motivy Boženy Němcové „**Dlouhý, Široký a Bystrozraký**“ v režii Anny Skoupé, se rozezněl sál Sokolovny dětským smíchem.

Dlouhý, Široký a Bystrozraký

Zdenička - Ivan

A rozzářené oči sledovaly děj a v krásných kostýmech uváděnou známou pohádku. Osoby a obsazení: Král - Rudolf Bandoch st., Princezna - Zdena Jarošová, Princ - Ivan Ohera, Dlouhý - Bohdan Blatný, Široký - Bolek Zlámal, Bystrozraký - Karel Felix, Černokněžník - Jarka Haraštová. Dále: J. Olejníčková, Z. Gottwaldová, A. Hynštová, Eva a Věra Skoupá, I. Hudcová, A. Zikmundová, J. Petlachová, V. Kousalová a další. Osvětlení - Štěpán Gelnar, nápověda Z. Jarošová st. Výpravnou scénou navrhli a provedli manželé Šafránkovi se svým stálým kolektivem spolupracovníků.

V tomto roce 1964 si celý kulturní svět připomíná 400. výročí narození významného autora Williama Shakespeara 23. 4. 1564 - 23. 4. 1616 ve Stratfordu ve střední Anglii.

Se jménem W. Shakespeara jsou spjaty i počátky českého divadla i literatury. Roku 1782 byl přeložen „Kupec benátský“ a „Mackbeth“. J. K. Tyl přeložil „Krále Leara“, „Jindřicha IV“, „Romeo a Julie“. Na úplném českém vydání básníkovy díla se nejvíce podílel Josef Václav Sládek (1845-1912), který přebásnil jeho 33 dramát a další sonety. Na scéně Národního divadla v r. 1916 při 300. výročí básníkovy smrti, vyvrcholilo velkým shakespearovským cyklem, který uprostřed I. světové války, měl nejen kulturní, ale i politický smysl. Velký

význam měl W. Shakespeare i pro českou hudbu. Deřich Smetana: Symfonická báseň „Richard III“ a opera „Viola“. Zdeněk Fibich: Symfonická báseň „Othello“ a opera „Bouře“. Od J. B. Foerstera „Kupec benátský“, pod názvem „Jessika“. Od J. Hanuše i balet „Othello“. Úvodní slovo Augustýn Polák, při uvedení pásma - **Slavné scény** - z děl W. Shakespeara při příležitosti jeho 400. výročí. Přípravila T. J. Sokol v režii Kamily Poláčkové-Kramperové. Návrh scény - Vladimír Ruta. Výprava: P. Sedlecký, A. Lauš, B. Zika, M. Jelínek. Inspicienti: J. Ruta a K. Malenda. Hudba - N. Kapitán. Nápověda: Z. Jarošová st., A. Pařízková.

„**Sen noci Svatojánské**“ - účinkovali: B. Tomášek, B. Zlámal, K. Buchtel, St. Kartous st., K. Frýza, O. Havlíčková, St. Kartous ml. Titulní postavu rarácha Puka - G. Lejhancová. Rarách Puk vybranými texty ze „Snu noci Svatojánské“ propojoval další ukázky z uváděných děl.

Puk: *jsem rarách jenž chodí na smetanu, straším chodce a pak se chechtám. Jsem původcem nočních lotrovství. Křížem krážem lesem prošel a athénského nic jsem nezhlédl. Na čem bych mohl vyzkoušet lásku vznikající květ ...*

„**Romeo a Julie**“ - účinkovali: St. Kartous ml., Z. Jarošová, I. Ohera.

„**Zkrocení zlé ženy**“ - účinkovali: J. Sedlecká, Fr. Pisařík. „**Hamlet**“ - účinkovali: K. Frýza, O. Havlíčková, I. Ohera. „**Mackbeth**“ - účinkovali: M. Drlíková. St. Kartous st. „**Veselé paničky Windsorské**“ - účinkovali: E. Benešová, L. Kartousová, Falstaf, Fr. Kalod. „**Večer tříkrálový**“ - účinkovali: O. Havlíčková, Z. Jarošová, K. Frýza, St. Kartous ml. Závěr představení: *Uniknem-li na konec vypískání, které mrzí, líp vám zahrajeme brzy. Chcete-li však zkotit hluk, raráchovi bude milé zatleskáte-li mu čile. Dobrou noc vám přeje Puk.*

Připravovalo se celé představení „Snu“, ale zkoušky byly zrušeny. Pro vážné onemocnění paní Hany Kramperové se Kamila Poláčková-Kramperová na několik roků v činnosti odmlčela.

V tomto roce oslavila Sokolská jednota 70 let svého trvání. V rámci oslav byly uspořádány akce: odhalení pamětní desky Rudolfo Těsnohlídkovi na domě č. 68, kde několik let bydlel u svého švagra Rudolfa Taranzky. Vzpomínkový večer - recitace, úryvky z některých jeho děl, několik písní „Nezvedenců“. Rovněž uspořádaná výstava pod názvem: 70 let života a práce TJ Sokol Bílovice nad Svitavou.

20. září 1964 se uskutečnilo slavnostní odhalení pomníku básníka S. K. Neumanna. Za účasti vdovy po básníkovi Boženy Neumannové, spisovatelky Marie Majerové, autora pomníku Vincence Makovského a arch. Vladimíra Beneše, zástupců Národního výboru, kulturní komise NF a dalších osobností politického a kulturního života z Brna. Účinkovali pionýři skupiny Marie Majerové. Odhalení se konalo za velké účasti obyvatel Bílovic a okolí.

Osvětová beseda Bílovice uspořádala v neděli 25. 4. 1965 odhalení pamětní desky bratřím Karlu a Josefu Čapkovým. V Husově ul. na domě čp. 194, kde v letech 1909-1914, trávili prázdniny u své setry spisovatelky Heleny Čapkové-Koželuhové. Program zahájil pan K. Dušek. Slavnostní proslov dr. Z. Kožmín. Úryvek z knihy H. Čapkové - Moji milí bratři -, četla Kamila Poláčková-Kramperová. Pamětní desku na domě Kalových dnes rodina Odvářkova, převzal do péče MNV. Této akci se zúčastnili nejen občané Bílovic, ale také členové klubu přátel bří. Čapků z Brna.

30. května 1965 v Palackého údolí ma Myslivně, byla odhalena pamětní deska. Tou byla budova nazvána MYSLIVNA LIŠKY BYSTROUŠKY. Úvodní

slovo měl Dr. Jan O. Novotný. Úryvky z knížky „Liška bystrouška“ četla Kamila Poláčková-Kramperová. Pamětní desku převzal do péče Školní lesní podnik Křtiny. Je nutno připomenout, že za umístění pamětních desek, připomínající život a pobyt významných osobností, na budově nádraží i na Ostrůvku, je usilovná a trpělivá práce pana Miloše Procházky (+1988). Začal také usilovat o to, aby místo posledního odpočinku, učitele a ředitele Josefa Kozlíka (11. 1. 1862 - 29. 4. 1924, vlastence, který se velmi zasloužil, aby Bílovice vzkvétaly). Bylo prohlášeno za čestný hrob. Josef Kozlík - učitel, skladatel, hudební pedagog, je letos při příležitosti 80. výročí úmrtí zařazen do seznamu významných osobností Moravy. V Bílovcích je ještě celá řada lidí, kteří znají některé jeho písničky co složil pro školní mládež.

Princezna a šašek.

Princezna se zlatou hvězdou na čele

Ještě téhož roku rozveselila pohádka „**Princezna se zlatou hvězdou na čele**“, dětské i dospělé publikum. Na výpravné scéně manželů Šafránkových a v záři reflektorů v provedení Štěpána Gelnara. Režii představení měla Anna

Skoupá. O úspěch představení se zasloužili: K. Felix, A. Skoupá, Z. Jarošová, M. Poláková, M. Drlíková, M. Strnádek, B. Zlámal, V. Ondrůj, dále: E. Skoupá, O. Šeráková, L. Kocmanová, E. Pinková, V. Skoupá, V. Škrancová, A. Hynštová, L. Gottwaldová, H. Kocmanová a celá řada dalších. Mnozí vypadli z lidské paměti a skromné fotografie vše nezaznamenali. Nápověda Z. Jarošová st.

Na 1. května r. 1966 připravila Anna Skoupá opět pohádku - „**Princezna a šašek**“. Hrál se v Kulturním domě. Na scéně manželů Šafránkových. Světla - Š. Gelnar. Účinkovali: Královna - L. Pechová, Princezna - Z. Jarošová, Šašek - J. Piknerová, Princ - O. Kocman, Chůva - O. Šeráková, Hofmistr - R. Peřina ml., Pážata: J. Šatinská, V. Škrancová, A. Hynštová, dále: E. Skoupá, L. Gottwaldová, V. Skoupá, V. Kousalová, A. Koudelová, J. Petlachová, V. Polák, O. Šatinský a další. Líčení - Kamila Poláčková-Kramperová, nápověda - Z. Jarošová st. a vypomáhala všude, kde bylo třeba pí. Kočíčková (hostinská).

V roce 1967 připravila T.J. Sokol vzpomínkový večer při příležitosti „40. výročí otevření Sokolovny“. Po úvodním projevu Augustýna Poláka následovali tělovýchovná vystoupení, recitace, B. Kalová nacvičila Slovanský tanec a tanec „Kalliope“ a pod.

V červnu bylo pak velmi úspěšné, velmi početně navštívené veřejné cvičení.

Pokračování příště.

Vladislav Kala

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

ve dnech 3. a 10. ledna 2004 se v naší obci konala Tříkrálová sbírka. Sbíрку každoročně pořádá Oblastní charita Brno. Tříkrálová sbírka nemá dlouhou tradici, ale i přesto se dostala do povědomí mnoha občanů naší obce.

A jak vlastně sbírka probíhala a co předcházelo samotnému vybírání? Nejprve paní Cívková, které tímto také děkuji za její pomoc, vyzvedla nezapечатěné pokladničky s protokoly a plnou mocí ke každé pokladničce. Poté se v průběhu vánočních svátků na Obecním úřadě pokladničky zapečetily, orazítkovaly a také se podepsaly protokoly a potom už bylo jen vyplňování protokolů a plných mocí jmény koledníků, čísla jejich OP, atd. Seznam koledníků (vedoucích skupinek) dostala Charita již před Vánoci. Po ukončení sbírky bylo v pondělí 12. 1. 2004 na Obecním úřadě slavnostní rozpečetění pokladniček. Toho se, mimo pana starosty a místostarosty, paní Cívkové, několika koledníků a pana Kiesela zúčastnili i ředitel Oblastní charity Brno a asistentka z Charity paní Cyprová. Letošní sbírka vynesla celkem 29 866,- Kč.

Ráda bych za Charitu poděkovala všem, kteří na tuto sbírku přispěli, za jejich ochotu a štědrost. Samozřejmě děkuji i všem koledníkům, kterých bylo poskrovnu, za jejich odhodlání, sílu a trpělivost. Za to, že je neodradila ani velká zima, které si každý užil dostatečně. V neposlední řadě bych chtěla poděkovat obecnímu úřadu za jejich pomoc a péči a také našemu panu faráři, který sbírku ze všech sil podporoval.

Těším se na další spolupráci v příštím roce a prosím všechny - děti, mládež i dospělé, kteří by měli zájem být koledníky v příštím roce, ať se během roku přihlásí paní Cívkové nebo mně.

Přeji vám všem krásný rok 2004.

Věra Kousalová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Za rok 2003 se v Bílovicích nad Svitavou narodilo 21 dětí - 10 děvčat - 11 chlapců. Všechny tyto děti byly v obřadní síni na OÚ panem starostou uvítány do života. Všem přejeme stále zdraví, hodně životních úspěchů a jejich rodičům jen samou radost a spokojenost ze svých dětí.

V roce 2003 oslavili své narozeniny a jubilea:

94 let:

- 16. března Miloš Schütz - Kozlíkova
- 31. března Theodor Šenk - Dobrovského

93 let:

- 21. září Anna Korabečná - Žižkova

90 let:

- 7. února Jarmila Dítětová - Dobrovského
- 8. února Ludvík Matějčíka - Havlíčkova
- 5. března Ladislav Ševčík - Komenského
- 27. června Pavla Sedlecká - Svat. Čecha

85 let:

- 10. května MUDr. Zdeněk Saibert - Obřanská
- 24. září Jan Tomáš - Husova
- 26. října Rudolf Kučera - Fügnerovo nábřeží
- 2. listopadu Jiřina Radostová - Strážní domek
- 1. prosince Vladimíra Vašíčková - Obřanská

80 let oslavilo 11 spoluobčanů - 6 žen a 5 mužů

Všechny tyto oslavence jsme navštívili s kytičkou a malým dárkem. Přejeme jim hodně zdraví, optimismu a ještě mnoho spokojených let v kruhu svých drahých.

75 let oslavilo 16 spoluobčanů -	8 žen 8 mužů
70 let oslavilo 16 spoluobčanů -	7 žen 9 mužů
65 let oslavilo 25 spoluobčanů -	16 žen 9 mužů
60 let oslavilo 38 spoluobčanů -	23 žen 15 mužů
50 let oslavilo 26 spoluobčanů -	12 žen 14 mužů

Jubilantům jsme zaslali písemná blahopřání. Také jim přejeme do dalších let štěstí, lásku a spokojenost a pevné zdraví stále dost.

Jako každý rok, tak i v roce 2003 začátkem prosince jsme navštívili naše spoluobčany v DD v Brně, Sokolnicích, Střelcích, Zastávce, Předklášteří a ve Valticích. Do Božic a do Hostimi jsme poslali balíčky poštou.

V DD jsou tito naši spoluobčané:
pan Vlastimil Pražák - Brno-Kociánka
paní Vlasta Ojejníčková - Zastávka
paní Helena Nejezchlebová - Střelice
paní Žofie Rothová - Předklášteří

pan Rudolf Kučera - Valtice
pan Ludvík Kučera - Sokolnice
paní Drahomíra Koudelová - Sokolnice
paní Marie Sedláčková - Sokolnice
pan Emil Homola - Sokolnice
pan Aleš Vacek - Božice
pan Rudolf Kardoš - Hostim

A nyní tu smutnější zprávu.

Za rok 2003 zemřelo 24 spoluobčanů - 14 žen a 10 mužů.

- 11. února Veselá Miroslava - ned. 76 let
- 23. února Špidlová Regina - 32 let
- 3. března Zmeškal Alois - ned. 63 let
- 11. března Supová Anna - ned. 70 let
- 17. března Blatná Anna - ned. 81 let
- 2. dubna Bažatová Josefa - ned. 89 let
- 8. dubna Šípek Oldřich - 42 let
- 16. dubna Nejezchleb Josef - ned. 59 let
- 3. května Huňářová Božena - ned. 82 let
- 11. května Kartousová Tonička - ned. 60 let
- 25. května Dostál Pavel - ned. 59 let
- 5. června Procházková Marie - 87 let
- 18. června Lapeš František - ned. 87 let
- 19. června Šmatláková Jarmila - 58 let
- 30. června Muselík Ladislav - ned. 76 let
- 9. července Štrajtová Alice - 41 let
- 6. srpna Kotolová Marie - ned. 91 let
- 27. srpna Hrušák Josef - 52 let
- 28. srpna Hošková Vlasta - ned. 54 let
- 3. září Včelařová Jarka - 82 let
- 14. září Polák Radomír - ned. 82 let
- 3. října Šťastná Milada - 87 let
- 30. října Sobek Václav - 74 let
- 15. listopadu Halus Jiří - 67 let

**Nezemřeli, jen tiše spí a zdá se jim o těch,
kteří je měli rádi a nikdy nezapomenou.**

Všem našim zesnulým spoluobčanům věnujeme,
prosím, tichou vzpomínku.

Sbor pro občanské záležitosti, Dvořáková Zdena

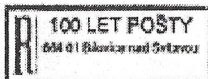
VÁNOČNÍ KONCERT VE FOTOGRAFII

MÍSTNÍ ORGANIZACE KDU-ČSL V BÍLOVICÍCH DĚKUJE VŠEM SPONZORŮM ZA DARY VĚNOVANÉ DO TOMBOLY NA PLES

MUDr. Jaroslav Fajkus
MUDr. Gustav Bártek
Potraviny Poláková
Arni
Potraviny Hanka
Okrasná školka-Václav Hramosta
Doležalová Pavla-Domáci potřeby
p. Hloušek
Bílovická pekárna
Zahradnictví Volavka
Trafika-Liduna pí. Skoupá
Trafika-Šenková
Drogerie Bubi
Ovoce a zelenina Bandoch
Restaurace pod Starou hruškou

Obecní kospoda
Restaurace u Ševčíků
p. Hladký
pí. Ondrušová
JUDr. Miloš Macků
RNDr. Taťána Součková
Bílovický mlýn
Autoservis G a B
Jaroslav Svoboda
Jan Kalod
Jiří Hladký
Potraviny Hruška
pí. Dolíhalová-dárkové zboží
Kadeřnictví-Babáčková
D Ě K U J E M E

ČESKÁ POŠTA

1904 - 2004

100 LET POŠTY BÍLOVICE NAD SVITAVOU

Bílovice nad Svitavou neleží na trase historických cest a císařských silnic, po kterých projížděly pravidelně poštovní dostavníky s „legendárními poštovskými panáčky“ na kozlích, kteří troubením signálu oznamovali možnost spojení se světem, ať už se jednalo o písemné zprávy, balíčkové zásilky nebo přímou přepravu cestujících.

Po zřízení železniční zastávky (1878) nastal příliv letních hostů. Ti se především dožadovali zřízení poštovního úřadu - dosud příslušný poštovní úřad v Husovicích sice doručoval dvakrát denně, ale to již nevyhovovalo.

Proto byl zřízen 1. dubna 1904 poštovní úřad v domě č.p. 78 v ohybu Tyršovy ulice. Označení tohoto domu „U staré pošty“ starší občané užívají dosud. V roce 1900 měla obec 185 domů a 1087 obyvatel, do začátku 1. svět. války vzrostl počet domů na 304 (nyní již více než 700) a počet obyvatel 1500 (nyní přes 2500).

V roce 1933 byl postaven nový obecní dům v Komenského ulici 446, kde byl v přízemí umístěn poštovní úřad, obecní úřad i četnická stanice. Součástí pošty byla i Poštovní spořitelna a telegraf.

Po 2. světové válce vzrůstá činnost pošty. Poštovní úřad Bílovice doručuje nejen v místě, ale i v Babicích n/Sv., Řícmanicích, Kanicích, spadá sem i poštovna v Ochozi a léčebna v Babicích. Poštu doručují 4 listonoši, pošta má celkem 8 zaměstnanců.

V roce 1957 vznikl samostatný poštovní úřad v Ochozi.

V roce 1965 bylo zřízeno poštovní středisko v Babicích n/Svit.

V roce 1966 bylo zřízeno poštovní středisko v Kanicích.

V roce 1997 - automatizace - APOST.

Šéfové poštovního úřadu v Bílovicích sloužili postupně pod označením poštovní mistr, přednosta poštovního úřadu, vedoucí poštovního úřadu, vedoucí pošty a dnes je to opět poštovní mistr.

V této vedoucí funkci se po osvobození postupně vystřídali: Evžen Wenig, Jaroslav Možný (od roku 1965), Irena Grňáková (od 1977), Ludmila Kartousová (od 1965) a nyní Vlasta Blatná (od 1988). Nyní je na poště 7 doručovatelů, celkem 12 zaměstnanců.

Začátkem 90 let se znovu poskytují služby pro Poštovní banku, později IPB, a nyní ČSOB a Poštovní spořitelna. Dále pošta spolupracuje s dalšími subjekty, např. ČMSS (stavební spoření), ČPP (pojištění aut), Česká pojišťovna (životní poj.).

Blatná Vlasta poštmistrová

Zuzana Sedláková, 5. třída

Lukáš brabec, 7. B.

Pošta Bílovice nad Svitavou

vyhlašuje

soutěž

Kresba poštovní známky

formát A 4, zoubkování

Obrázky mohou děti odevzdat na poště, nebo předat doručovatelkám

do 15. dubna 2004

(na zadní stranu uveďte jméno, věk)

Vyhodnocení 19. dubna 2004